

MUSIKEN I SVERIGE

Band III. Den nationella identiteten 1810-1920

Litteratur & Referenser Personregister

Huvudredaktör: Leif Jonsson

© Bokförlaget T. Fischer & Co och

Kungl. Musikaliska akademien 1992

ISBN 91 7054 685 1

Kungl. Musikaliska akademien skriftserie nr 74:III

ISSN 0347-5158 (ISBN 91-85428-75-2)

Grafisk formgivare: Lars E. Pettersson

Fälths Tryckeri, Värnamo 1992

Digitaliserad med tillstånd av förlaget

LITTERATUR & REFERENSER

Här anges den viktigare litteraturen på de olika kapitlens områden samt referenser (av typen: Schück 1920) till specialarbeten. Förlagsort anges bara för utländska arbeten. En utförlig förteckning, omfattande både böcker och artiklar, har publicerats av Åke Davidsson, *Bibliografi över svensk musiklitteratur 1800–1945* (1948, 1980²). Den fortsätts av årliga bibliografier i STM. Här kan också hänvisas till register i SMA.

Förkortningar:

- Diss. Akademisk avhandling (dissertation)
 KB Kungliga biblioteket, Stockholm
 KMA Kungl. Musikaliska akademien, Stockholm
 MAB Musikaliska akademiens bibliotek, Stockholm
 MS Musica Sveciae
     (KMA:s fonogramantologi)
 SMA Svenskt musikhistoriskt arkiv, Stockholm
 STM Svensk tidskrift för musikforskning
 UUB Uppsala universitetsbibliotek

ALLMÄN LITTERATUR

Lexikalika uppgifter återfinns i Tobias Norlind, *Allmänt musiklexikon* (1916, 1928²); Sohlmans *musiklexikon* (1948–52, 1975–79²); *Nordisk familjebok* – särskilt andra upplagan, den s.k. Uggleupplagan (1904–26) med utförliga uppgifter om 1800-talets Sverige och musikartiklar av Adolf Lindgren m.fl. –; *Svenska konstnärer inom teatern, musikens och filmens värld* (1943), med översikter över svenska musiklivet av Sven E. Svensson och Sven Kjellström, svensk opera av Sven Lindström och svensk operett och revy av Guido Valentin. För äldre perioden gäller även Johan Leonard Höijers *Musik-lexikon*

(1864, suppl. 1867). Artister under närmast följande decennier upptas i Adolf Lindgren & Nils Personne, *Svenskt porträttgalleri XXI, Tonkonstnärer och sceniska artister* (1897). Kvinnliga artister födda före 1910 biograferas i Carin Östergren, Inga Lewenhaupt, Anna Greta Wahlberg, *Svenska kvinnor* (1990); utförligast annars i *Svenskt biografiskt lexikon* (1918–) och *Svenska män och kvinnor* (1942–55).

Enskilda tonsättare behandlas vidare i Moses Pergament, *Svenska tonsättare* (1943), om bl.a. Tor Aulin, Stenhammar och Alfvén, och *Musikmänniskor* (Hågkomster och livsintryck, Bd 24, 1943, red. Folke H. Törnblom), med porträtt över bl.a. Aulin, Sjögren, Stenhammar, Hallén, Peterson-Berger, samt tonsättare som mera sällan biograferats, som Johan Lindgren, Lennart Lundberg, Knut Håkanson m.fl.

Memoarer ger ofta intressanta inblickar i sångens och musikens roll i hemmen, vid fester och samkväm, inom artistvärlden och i de kulturella salongerna. Några exempel: Bernhard von Beskow, *Levnadsminnen* (1870, 1928²); Johan Magnus Rosén, *Några minnesblad* (1877); Isidor Dannström, *Några blad ur Isidor Dannströms minnesanteckningar* (1896); Herman Sättherberg, *Lefnadsminnen* (1896); Conny Burman, *Minnen* (1904) och *Post scriptum* (1905); Claes Lundin, *En gammal stockholmarens minnen* (1904–05); Carl Fredrik Lundqvist (»Lunkan»), *Minnen och anteckningar* (1908–09); Lotten Dahlgren, *Lyran. Interiörer från 1870- och 80-talens konstnärliga och litterära Stockholm* (1913); Johan Grönstedt, *Mina minnen* (1918); G. Collijn, »Ett musikaliskt hem på 80-talet» (i *Hågkomster och livsintryck*, bd 13; 1932); Erik Högberg: *En kronans musikant* (1932); Sven Scholander, *Visan, lutan och jag* (1933).

DEL 1. MUSIKODLINGEN 1810–1920

1. MUSIKEN, KULTUREN OCH SAMHÄLLET

Mera detaljerade referenser ges i de följande kapitlen i boken. Här nämns arbeten som direkt citerats i detta inledande kapitel eller som nära berör dess innehåll.

Sveriges historia behandlas i en mängd större och mindre arbeten. En framställning som ger en god överblick över den aktuella perioden är *Sveriges historia genom tiderna*, del 4 (tiden 1810–1907, av Torvald Höjer m.fl.) (1948). En utmärkt översikt över idéströmningarna ger Gunnar Ahlström, *Det moderna genombrottet i Nordens litteratur* (1947).

Synen på 1800-talets sammanslutningar är hämtad från Torkel Jansson, *Adertonhundratalts associationer* (1985). Väckelse- och frikyrkorelsen skildras i Erik Nyhlén, *Svensk frikyrka* (1964), och dess sångrepertoar i Oscar Lövgren 1964 (se avd. 5). Studentsång och körsång behandlas i Leif Jonsson 1990 (se avd. 7.2). Sekelskiftet 1900 berörs ingående i Martin Tegen 1955 och populärmusikaliska förhållanden i Tegen 1986 (se avd. 3.3). Blåsmusikkårerna under 1800-talet skildras i Greger Andersson 1982 (se avd. 5) och hemmusiken i Eva Öhrström 1987 (se avd. 3.3).

Direkta citat är hämtade från Morales & Norlind 1921 (se avd. 4.2); Henrik Schück (utg.), *Geijers ungdomsbrev* (1920); Euterpe 1823; Carl af Forsell, *Statistik öfver Sverige* (1833², nytryck 1978); Gunnar Turesson, 1974 (se avd. 3.3); Erik Lindorm, *Carl XIV Johan. Carl XV och deras tid* (1942, faksimil 1979); Vigo Loos, »Kulturen i Norrköping från 1800-talets mitt till 1914» (i *Norrköpings historia*, 12 (1972); Olle Edström 1982 (se avd. 4.1), samt Bo Wallner 1–3 (se avd. 12.2).

2. UPPTÄCKTEN AV FOLKMUSIKEN

Litteraturen kring upptäckten av folkkulturen och kring den ideologiska grunden i den tyska förromantiken är omfattande. Här skall bara nämnas några översiktliga och för denna framställning relevanta verk. Ett infallsrikt arbete är Peter Burke, *Popular culture in early modern Europe* (London 1978; även i svensk övers.). Särskilt värdefull är dess vida europeiska överblick för perioden ca 1500–1800. Tore Wretö, *Folkvisans upptäckare. Receptionsstudier från Montaigne och Schefferus till Herder* (1984) ger en inträngande analys av Herders idévärld och av synen på folkmusiken under olika epoker. Ett idéhistoriskt och konstvetenskapligt arbete av stort intresse även för den musikhistoriska forskningen är Bo Grandien, *Röndrurvans glöd. Nygöticistiskt i tanke, konst och miljö under 1800-talet* (1987).

I sin handbok *Europas musikhistoria. Folkmusiken* (1989) ger Jan Ling en översikt över insamlingsarbetet i olika delar av Europa. En bred historik över de nordiska folkvisesamlingarna finns i Erik Dal, *Nordisk folkviseforskning siden 1800* (København 1956). De svenska standardverken är Bengt R. Jonsson, *Svensk balladtradition 1* (diss., 1967), samt Carl-Allan Moberg, »Från kämpevisa till locklåt» (*STM* 1951). En koncis översikt finns i Gunnar Ternhag, »Att rädda några dyrbara lemningsar af forndna tiders musik» (i *Folkmusikboken*, 1980). Anna Johnson 1986 (se avd. 3.1) ger en historik över upptäckten och insamlingarna av fäbodarnas musik, sedda ur ett vidare idé- och vetenskaps-historiskt perspektiv.

Götiska Förbundets historia behandlas av Erik Gustav Geijer, »Berättelse om Göthiska förbundets stiftelse och verksamhet» (i *Iduna* 1845); Rudolf Hjärne, *Götiska förbundet och dess hufvudmän* (1878) och Arvid August Afzelius, *Minnen* (1901).

Några av banbrytarna på folkmusiksamladets område har ägnats specialstudier. Nämnskall Jan Ling, *Levin Christian Wiedes vissamling. En studie i 1800-talets folkliga vissång* (lic.avh., Uppsala 1965), samt Tore Wretö, *Ydrekungen. En bok om Leonard Fredrik Rääf*

(1990). Carl-Allan Moberg redogör för »Richard Dybeck och den svenska folkmusiken» (i *Arv* 1948). Anna Johnson behandlar Dybecks konsertverksamhet och hans syn på folkmusiken i »Att åt ett helt folk dana en sångverld» (i *Studier och essäer tillägnade Hans Eppstein*, 1981).

Det tidiga 1800-talets svenska folkmusiksamlare publicerade själva flera viktiga framställningar om folkmusik, främst i form av uppsatser och inledningstexter till utgåvorna. De första är Erik Gustaf Geijers Inledning (bd I) till Geijer & Afzelius, *Svenska folk-visor från forntiden* (bd 1–3, 1814–18) och »Om Omqvädet i de gamla Skandinaviska Visorna» (bd 3), vidare Johann Christian Friedrich Hæffners musikteoretiska studie »Anmärkningar öfver gamla nordiska sången» (i *Svea* 1818), samt Per Daniel Amadeus Atterboms Förford till samlingen »Nordmansharpan» (*Poetisk kalender* 1816). Peter Grönlands sättningar av Afzelius' uppteckningar publicerades 1818 i *Melodier til gamle norske Folkesange* (København).

En rad artiklar om folkmusik ingår i Richard Dybecks antikvariska tidskrift *Runa* (oregelbundet utg. 1842–50, 1865–76). Dybeck försåg också sina utgåvor med innehållsrika förford och kommentarer, bl.a. »En blick i Vallskogen» till samlingen *Svenska vallvisor och hornlåtar* (1846; faksimil 1974 utg. av Samfundet för visforskning och Svenskt visarkiv). Nämns skull också Adolf Iwar Arwidsson, företal till var och en av de tre delarna av *Svenska Fornsånger* (1834–42), samt Arvid August Afzelius, »Bidrag till svenska folksångernas historia» (*Afsked af Swenska Folksharpan*, 1848).

Till de viktiga folkmusikutgåvorna från denna period hör vidare A. A. Afzelius och Olof Åhlström, *Traditioner af Swenska Folk-Dansar* (1814–15; faksimil 1972) samt den av pseudonymen Axel I. Ståhl publicerade samlingen *Fili-kromen* (nio häften 1850–65, faksimil 1973).

3. MUSIKMILJÖER OCH REPERTOARER

3.1 *Folkligt musicerande*

Folkmusikboken (red. av Ling, Ramsten, Ternhag; 1980) ger den bredaste och fylligaste bakgrundsen till det folkmusikaliska skeende som detta kapitel behandlar. Där behandlas ingående fäbodmusikens form och funktion, 1800-talets vistraditioner, spelmannsmusikens utveckling samt den begynnande spelmansrörelsen med en genomgång av svenska folkmusikinstrument. Där finns även litteraturanvisningar samt förteckningar över de viktigaste vis- och låtsamlingarna jämte skivinspelningar. En utförligare förteckning är Mats Rehnberg, *Folkmusik i Sverige. Bibliografisk hjälpreda* (1981, Inst. för folklivsforskning, Stockholm).

Jan Ling 1965 (se avd. 2) är en studie i 1800-talets folkliga vissång. Hans artikel »'O tysta ensamhet'. Från känslosam stil till hembygdsnostalgia» (*Sumlen* 1978), analyserar en vismelo-dis ideologiska förändringar, bl.a. under 1800-talet. I Jan Ling, *Nyckelharpan. Studier i ett folkligt musikinstrument* (diss., 1967) återfinns bl.a. Vals efter Gulamårviten, som är återgiven ovan. En undersökning av några tidiga 1800-talsrepertoarer har gjorts av Margareta Jersild, »Tre östgötasångerskor och deras ballader» (*Inte bara visor* 1990). Samtliga svenska balladbelägg – de flesta uppteckningarna gjorda under 1800-talet – är under utgivning i den vetenskapliga utgåvan *Sveriges medeltida ballader* (3 bd hittills utkomna; 1983–). En inblick i skillingstrycken, deras produktion och distribution, under senare delen av 1800-talet och 1900-talets början ger Eva Danielson i »Hufvudet att författa med och benen, när böckerna skola säljas» (*Sumlen* 1979) samt »Visan författad, satt och gjuten af Chronwall» (*Sumlen* 1981), två artiklar om bröderna Chronwall och Svenska visförlaget. Framväxten av bondkomikerna och deras visor skildras av Uno Myggan Ericson, *På näjets estrader* (1971) och den tidiga svenska schlagnern av Olle Edström, *Schlager i Sverige 1910–1940* (1989).

Ett antal spelmansbiografier från olika delar

av Sverige finns samlade i Gunnar Ternhag, *Spelmän, spelmän* (1975). Samme författare har i *Hjort Anders Olsson. Spelman, artist* (diss., 1992) ingående studerat en stor spelman, vars verksamhet sträckte sig från 1800-talets slut fram till 50-talet.

En av de få musikaliska analyser som gjorts av en spelmans- & familjetradition från tidigt 1800-tal – står som inledning till Sven Ahlbäck, *Jernbergslåtar* (1986). Om estradspellets framväxt i svensk spelmanshistoria står att läsa i Vilse Roempke, »Lyssna till toner från hembygd och fädernesland» (*Sumlen* 1977).

Fäbodmusikens miljö, form, funktion och teknik har ingående behandlats i två artiklar av Carl-Allan Moberg, »Om vallåtar. En studie i de svenska fäbodarnas musikaliska organisation» (*STM* 1955) och »Om vallåtar II. Musikaliska strukturproblem» (*STM* 1959), samt av Anna Johnson, *Svenska locklåtar i nutidstradition. Studier över storform och funktion* (akad. uppsats, Uppsala 1972) och *Sången i skogen. Studier kring den svenska fäbodmusiken* (diss., 1986).

Lokala traditioner beskrivs av Alf Arvidsson, *Sågarnas sång. Folkligt musicerande i sågverks-samhället Holmsund 1850–1980* (diss., 1991) samt Ling & Ramsten, »Tradition och förnyelse i svensk spelmansmusik. Leksandsspelet förr och nu» (O. Ronström, red., *Musik och kultur*, 1990). Vidare har Gotlands Fornsal publicerat *Gimaint u Bänskt. Folkmusikens historia på Gotland* (1989), som till stor del berör den här aktuella tidsperioden.

De monografier över folkliga musikinstrument som finns tillgängliga behandlar i allmänhet också instrumentens utveckling under 1800-talet. Om dragspelet i det folkliga musiklivet står att läsa i Birgit Kjellström, *Dragspel. Om ett kärt och misskänt instrument* (1976) och Håkan Berglund, »Piglocka. Dragspelets införande och anpassning» (*Sumlen* 1987).

I kapitlet citerade specialstudier är August Bondeson, *Visbok – Folkets visor sådana de lefva och sjungas ännu i vår tid* (1903); Carl Gudmundsson, »Västanviks stråkkapell i Leksand» (*Dalarnas hembygdsbok* 1949); Märta Ramsten (utg.), *Einar Övergaards folkmusiksamling*

(1982) och M. Ramsten, »Pelle Fors-uppteckningar från 1888» (*Sumlen* 1979).

Märta Ramsten, »Unnarydsbornas visor år 1874» (*Södra Unnaryd-Jälluntotfa fornminnes- och hembygdsförenings årsskrift* 1982) presenterar Carl-Erik Södlings uppteckningar från Unnaryd. Södlings stora vissamling finns i Musikmuseet (Södlings saml. ms II:1-5) och i den ingår också manuskriptet till den visutgåva som han planerade att publicera under titeln: »Svenska Gullharpan. 100 under åren 1836–76 samlade nya Valda Folk-melodier uppstälda i systematisk ordning. Från folkets sång upptecknade; satta för en röst och ett lätt piano-forteackompanjemang eller endast att spelas å pianoforte, af C. E. Södling.»

3.2 Kyrkans koral och liturgi

Avsnittet kan i sig självt delvis betraktas som en resonerande källförteckning. Därför anförs här i stället de tryckta källskrifterna i kronologisk ordning (originaltitlar kursiverade).

- 1695 Psalmboken
- 1697 Koralpsalmboken (faksimil 1985, med efterskrift av F. Bohlin)
- 1799 *Choralbok af 90 melodier til 260 svenska psalmer* (Vogler)
- 1799 Den svenska mässan (Hæffner & Åhlström)
- 1807–08 *Choralbok* (Hæffner)
- 1810 »Öfver Choralmusiken» (Hæffner, i *Phosphorus*)
- 1811 Kyrkohandbok
- 1813 Art. 29/6 i *Stockholms Posten* (Frigel)
- 1813 Art. 17/7 i *Swensk litteratur-tidning* (Hæffner)
- 1817 Svenska messan (Hæffner)
- 1818 *Swenska mässan med nödige förändringar* (Åhlström)
- 1819 *Den svenska psalm-boken*
- 1820–21 *Svensk choralbok* (Hæffner, del 1-2, »Företal» i del 2)
- 1821a Art. 5/11 i *Swensk litteratur-tidning* (Hæffner)
- 1822 *Anvisning vid begagnandet af svenska choralboken* (D. Winge)
- 1830 *Psalmodiikon* (J. Dillner, psalmbok med siffernotskrift, flera uppl., bl.a. 1848)

- 1832 *Choral bok i öfverensstämmelse med svenska församlingens vanliga sång* (Åhlström)
- 1844 »Minimitabellen» för koralsboken
- 1847 *Folk-melodier sammanskrifne i choraler* (Hjertstrand)
- 1858 Koralsbok (P. Pettersson; flera uppl.)
- 1860 *Choralbok för hemmet och skolan med Svenska messan* (Lewerth)
- 1865 Koralsbok (A. Mankell)
- 1877 Koralsbok till psalmerna 60–200 (J. A. Josephson)
- 1878 *Svenska folkets choralmelodier* (Södling)
- 1882 Koralsbok (Hallberg)
- 1885 *Melodierna till svenska psalmboken* (Humbla)
- 1889 *Hæffners koralsbok i sammandrag* (Rendahl)
- 1894 Kyrkohandbok
- 1897 Musikbilaga till Kyrkohandboken
- 1899 Koralsbok (Stockenberg)
- 1901–03 Koralsbok (Kyrkosångens vänner)
- 1905 Koralsbok (J. Lindgren)
- 1911 Koralsbok (Nodermann & Wulff)

Äldst av den citerade litteraturen är Carl Envallsson, *Svenskt musikaliskt lexikon* (1802). Arbeten som bygger på historiska studier är U. Ullman, *Evangelisk-luthersk liturgik* (1876–79); P. Nodermann, *Studier i svensk hymnologi* (1911); F. Bohlin, »Hæffner och mässmusiken» (i *Kyrkohistorisk årsskrift* 1969), som ingår i förf:s diss. *Liturgisk sång i svenska kyrkan 1697–1897* (1970). En översiktlig framställning är C.-A. Moberg, *Kyrkomusikens historia* (1932). Sveriges orglar beskrivs av E. Erici, *Inventarium över bevarade äldre kyrkorglar i Sverige* (1965, 1988²).

KMA:s handlingar för 1867 finns tryckta. Akademiens protokoll bevaras på MAB. Psalmmitténs bilaga till Circulär nr 5 den 8/5 1819 finns på Uppsala Landsarkiv (sign. UDA I VI 24).

Om Dillner och hans psalmodikon (instrumentet och siffernotskriften) finns att läsa hos Leif Eeg-Olofsson, *Johan Dillner* (1978). Bland smärre artiklar kan nämnas en av Per-Axel Björkman i *Kyrkosångsförbundet* (1948:11–12 samt 1949:1). En förteckning över psalmodikonnoter har gjorts av Leif Eeg-Olofsson och

Kirsten Ostenfeld i *Svenskt musikhistoriskt arkivs bulletin* 15 (1978).

Tjänsteförhållandena för Svenska kyrkans befattningshavare (utom prästerna) skildras utförligt av Gabriel Thulin, *Utredning angående klockar-, organist- och kantors- (kyrkosångar) befattningsarna* (1919).

Abraham Baers insatser skildras av Ingrid Lomfors, »Den store glömde sonen» (i *Judisk krönikा* 1984, nr 5).

3.3 Musiklivet privat och offentligt

En generell översikt över 1800-talets svenska musikliv saknas, men viktiga delar av det behandlas i några arbeten av Martin Tegen, fr.a. *Musiklivet i Stockholm 1890–1910* (1955) och *Populär musik under 1800-talet* (1986). Beträffande musiken i salongen och kvinnligt musicerande skall främst nämnas Eva Öhrström, *Borgerliga kvinnors musicerande i 1800-talets Sverige* (diss., 1987). En allsidig utredning av den musikaliska salongskulturen finns i Andreas Ballstaedt & Tobias Widmaier, *Salonmusik. Zur Geschichte und Funktion einer bürgerlichen Musikpraxis* (Stuttgart 1989). Här skildras fr.a. förhållandet i Tyskland, men mycket är tillämpligt för Sverige. En litteratursociologisk avhandling av Eva Heggestad, *Fången och fri* (1991), visar hur de svenska kvinnliga författarna ännu under 1880-talet själva var de första att fördöma sina kvinnliga romanfigurer om de valde konstnärskap framför äktenskap.

En bred skildring av sekelskiftets musikliv ges i Bo Wallner 1–3 (se avd. 12.2). Musiklivet i Göteborg skildras av Wilhelm Berg, *Bidrag till musikens historia i Göteborg 1754–1892* (1914); i Jönköping av Gustaf Ruuth, *Musik i Jönköping 1808–1883* (akad. uppsats, Göteborg 1978); i Norrköping av Th. Allberg, *Minnesskrift i anledning av Musikaliska sällskapets i Norrköping 100-åriga tillvaro* (1928); i Västerås av Lars Hedblad, *Musiklivet och särskilt konsertverksamheten i Västerås 1870–1900* (akad. uppsats, Stockholm 1971). Dessutom ingår i regel kortare avsnitt om musiklivet i en rad stadsmonografier, exempelvis *Linköpings historia* (del 4, 1978); Ragnar Blomqvist, *Lunds historia* (del 2, 1978). Värmlands musikliv behandlas av Gunnar Tu-

resson, *Från gustaviansk fältmusik till herrgårdsmusiken i Värmland* (1974).

Musiklivet i Uppsala och Lund behandlas av Leif Jonsson 1990 (se avd. 7.2), med utförlig litteraturlista, samt i »Virtuoser och dilettanter i upsaliensiskt musikliv 1810–1860» (i *Studenten, staden och sanningen*, Upplands nation 350 år, 1992). Uppsala behandlas också på flera andra håll, bl.a. i *Akademiska kapellet i Uppsala under 350 år* (red. A. Johnson, 1977), av Per Ingemarsson, *Filharmoniska sällskapet i Uppsala 1849–1922* (akad. uppsats, Uppsala 1983), och Tobias Norlind, *Erik Gustaf Geijer som musiker* (1919).

Bland talrika memoarer som berör musiklivet (utöver de som nämnts under Allmän litteratur) citeras här Carl Rupert Nybloms innehållsrika *En sjuttioårs minnen* (del 13, 1908); Lotten Dahlgren, *Grannarna på Kungsängsgatan* (1923); Marie-Louise Forsell, *Herrgårdslif i Bergslagen för sjutio år sedan* (1916); E. G. Oxenstierna, *Kadetten, eller Carlberg för nära trettio år sedan*, 1843; samt Wilhelm Peterson-Berger, *Minnen*, 1943.

Musiklivet tangeras på många ställen i Claes Lundin & August Strindberg, *Gamla Stockholm* (1882, faks. 1974) och C. Lundin, *Nya Stockholm* (1890, faks. 1976). Restaurangmusiken i Stockholm skildras av Björn Hodell, *Wärshus förbi* (1945), samt Bengt Nyqvist 1983 (se avd. 4.1).

Carl Schwencke, *Erinnerungen* (Hamburg 1901) ger inte så mycket om hans Sverigevisitser, utom att han 1833 var nära att övertala Paganini till en konsertturné i Norden, så att han kunde »presentera denne ärkeviolinist för mina svenska vänner» (s. 139).

Övriga referenser i bokstavordning: C. J. L. Almqvist, artiklar i *Dagligt Allehanda* 1839 är omtryckta under titeln »Om poesi i sak» i Almqvists *Monografi* (1844–45; nytryck 1959); Otto Andersson, *Johanna von Schoultz i sol och skugga* (Åbo 1939); Axelina Apelbom, *Dansskolan* (1888, 1902²); Hans von Bülow, »Skandinavische Concertreiseskizzen» (1882, i *Briefe und Schriften*, Leipzig 1911²); J. U. Ekmarck, *Smärre skrifter uti åtskilliga ämnen* (1837); Sigvard Ekstrand, *Karlberg, Kungl. Krigsskoliens och*

Kungl. Krigsskolans historia 1792–1936 (1937); Johan Flodmark, »Norra Tivoli» (i *Samfundet Sankt Eriks årsbok* 1913); E. G. Geijer, *Minnen* (1915), med inledning av Fredrik Böök; F. A. Gjörcke (red.), *Anvisning att ... grundligt lära alla nu brukliga sällskapsdanser* (1850); J. Grönstedt, *Hur man roade sig i Stockholm 1863* (1913); Einar Hedin, *Mazerska kvartetsällskapet 1849–1949* (1949); Adolf Lindgren, *Svenske hofkapellmästare 1782–1882* (1882); Carl-Allan Moberg, *Bachs passioner och höga mässa* (1949); Curt Munthe, *Jenny Lind och sångens Beateberg* (1960, mest om Henrik Munthe); Edvard Pratte, *Upartisk dom over violinspilleren Herr Ole Bulls i Christiania den 10de Decbr 1842 givne konsert* (Christiania 1843); Tore Uppström, *Pianister i Sverige* (1973); biografi om Lars Westerdahl i *Allmän musiktidning* 1928 och självbiografi i *Illustrerad Tidning* 1857; Bo Wallner, »Filharmoniska sällskapet, Wilhelm Stenhammar och Bachs Johannespässion i Stockholm 1898» (i *Analytica, studies in honour of Ingmar Bengtsson*, 1985).

3.4 Teatrarna och deras musik

Grundläggande böcker om svensk teater av Nordensvan, Personne, Svanberg och F. A. Dahlgren redovisas närmare nedan (se avd. 7.3), liksom Kronlunds specialstudie av 1860-talet. Ett par andra viktiga översiktsverk är Frans Hedberg 1885 och Alfred Rundberg 1952. KT:s repertoar med spelårsöversikter finns främst i K. G. Strömbeck & S. Hofsten, *Kungliga teatern. Repertoar 1773–1973* (1974, red. K. Ralf); Skrifter från Operan; 1), som omfattar operor och större sångspel, däremot inte mindre sångspel och vådeviller.

För uppgifter om landsortens teaterbyggnader, repertoar och trupper är det viktigaste verket Olof Hillberg, *Teater i Sverige utanför huvudstaden* (1948). Boken innehåller flera översikter samt ett rikt bildmaterial. Beträffande Göteborg är det största verken Wilhelm Berg 1896–1900 (se avd. 7.3) resp. 1914 (se avd. 3.3), vidare Johannes Svanberg 1894 och Axel Fromell 1929 (se avd. 7.3), samt repertoarförteckningen *Teater i Göteborg 1910–1975* (1978). Om den moralistiskt präglade inställningen

hos medelklassen mot teater, se Magnus von Platen, »Djävulens blandverk» (i *Kungl. Vitterhets-, Historie- och Antikvitets Akademiens årsbok* 1980).

En specialstudie om teaterbyggnader är Barbro Stribolt, *Stockholms 1800-talsteatrar. En studie i den borgerliga teaterbyggnadens utveckling* (diss., 1982), som också berör landsorten, särskilt Växjö, Norrköping och Örebro. Studier om olika delområden har gjorts av Gösta M. Bergman, *Regi och spelstil under Gustaf Lagerbjelkes tid vid Kungl. teatern* (1946); Arvid Beckström, *Löfholmens theatersällskap 1828–1830* (1954); och Nils Evert Taube, *De Deländska teatersällskapen i Uppsala* (1940). Här kan även nämnas Per Anders Fogelströms *Komikern* (1989), en biografi i romanform om teaterfamiljen Deland. Flera artiklar finns i *Den svenska nationalscenen* (1988), bl.a. Kerstin Derkert, »Dramatiska teatern under den gustavianska tiden». Diskussionerna kring Kungl. teatern beslýses bl.a. av Ossian Hamrin, »Högålsprocessen mot kapten Anders Lindeberg» (*Thalia. Svensk teater-kalender*, 1890), samt i en mängd riksdagsprotokoll, tidningsartiklar och småskrifter, t.ex. K. E. Kindblad, *Teaterfrågan. Skall Sverige fortfarande ega en kunglig teater, en national-teater?* (1856) och Frans Hedberg, *Teater eller varieté?* (1893). Om Appias och Craigs skrifter, se Gösta M. Bergman, *Den moderna teaterns genombrott* (1966).

En bred skildring av alla arter av teater, marknadsliv, varieté m.m. finns i *Svenska seder nu och förr* (red. Gösta Berg, B. Idestam-Almquist m.fl.; bd 1–4, 1950). Den lättare teatergenren skildras av Emil Norlander, *Det glada Stockholm, från tingel-tangel till den moderna cabaren* (1918).

Repertoaröversikter och personalia hämtas främst ur F. A. Dahlgren 1866 och dess utgivna fortsättning E. Michal (se avd. 7.3). Härutöver kan nämnas Kerstin Derkert, *Repertoaren på Mindre teatern under Edvard Stjernströms chefstid 1854–63* (diss., 1979); Istvan Molnar, »Det gör godt att skåda». *Bildning, moral och underhållning i dramatik och offentlig debatt under teatersäsningen 1868–69 i Stockholm* (diss., 1991); Albert Ranft, *Min repertoir 1892–1921* (1921);

Hans Eklund, *Från Humlan till Intiman. Stockholms privatteatrar* (1990), samt Martin Tegen 1955 (se avd. 3.3).

Av litteratur om landsortsteater i övrigt kan nämnas Rudolf Björkman, *Ur Jönköpings teaterhistoria* (1904); A. F. Falck, *Nyköpings teater* (1935); Rune Hillbom, bl.a. »Teaterförhållanden i Karlskrona på 1840-talet» (*Föreningen Gamla Karlskrona Årsbok*, 1948; se även *Årsbok* 1977); Hans Holmberg, *Ett teaterhus i Kristianstad* (1984); A. von Kaunitz, *Hälsingborgs teater* (1917); Ragnar Ljung, *Teaterliv i Karlstad* (1978); *Gamla teatern Eskilstuna* (broschyrlar av Idé-teatern i Eskilstuna vid återinvigningen 1989, samt 1992); Hjalmar Meissner, *Teaterhistoria och teaterhistorier* (1924; med upplysningsar om bl.a. musik till teaterföreställningar) och Claes Rosenqvist (red.), *Att resa var nödvändigt* (1990), som i olika artiklar behandlar äldre svensk landsortsteater, bl.a. i Umeå (se även bibliografica i fotnoter).

Utförligare beträffande svenska operasångare och operaskolor är Johannes Svanberg, *Kungl. teatrarna under ett halvt sekel 1860–1910* (1917–18); Frans Hedberg, *Svenska operasångare* (1885); Carl-Gunnar Ahlén, »Operasång på svenska. En studie i de svenska sångskolornas utvecklingshistoria» (textbilaga till skrivutgåvan *Röster på Stockholmsoperan under hundra år*, 1977).

Av mera övergripande musik- och teaterpolitiskt intresse är Moses Pergament, »Operans dilemma» i G. Wettergren och I. Lignell (utg.), *Svensk scenkonst och film* (1–2, 1937–40). Verket innehåller även skådespelarporträtt. Vidare om bl.a. teatrarnas privatisering och Ranfts insatser kan läsas i C. Rosenqvist, »Privatiseringen av Stockholms teaterliv vid sekelskiften 1900» (*Nordiska spelplatser. Studier i nordisk teaterverksamhet från sekelskifte mot sekelslut*, 1990).

Artistproblem diskuteras i Inga Lewenhaupt, *Signe Hebbe. Skådespelerska, operasångerska, pedagog* (diss., 1988), med ingående beskrivningar av 1800-talets sångliga och sceniska utbildningsideal, arbetsvillkor och repertoar i Sverige såväl som i utlandet. Bland sångarmemorarer kan nämnas C. F. Lundqvist 1908–09 (se avd. Allmän litt.). Litteraturen om Jenny

Lind är omfattande, men grundläggande är H. S. Holland & W. S. Rockstro, *Jenny Lind-Goldschmidt* (1891; övers. från eng. original s.å.), angående hennes liv fram till 1851, och Sven Dorph, *Jenny Linds triumftåg genom Nya världen och senare levnadsackorder* (1918), för tiden efter 1850.

Bland svenska sångpedagogiska arbeten märks I. Dannström, *Sång-method* (1849; rev. 1876); Carl August Stieler, *Lärobok i de första grunderna för musik och sång* (1820); Fritz Arlberg, *Försök till en naturlig och förmustring grundläggning af tonbildningsläran* (1891); Gillis Bratt, *Talröstens fysiologi* (1908); Anna Bergström-Simonsson, *Taltekniska övningar* (1917), samt Oscar Lejdström, *Stämhälsa och klangskönhet* (1928).

4. MUSIKERN OCH MUSIKMARKNADEN

4.1 Civila och militära musiker

Litteraturen på detta område är inte särskilt rikhaltig och delvis föråltrad. Kapitlet bygger därför i huvudsak på författarens egen arkivforskning.

Allmänna skildringar av svensk militärmusik och dess musiker ges i Sigfrid Strand, *Militärmusikern i svenskt musikliv* (1974), samt i Åke Holmquist, *Från signalgivning till regionmusik* (1974). Även vissa regementsmonografier innehåller omfattande avsnitt om respektive musikkårer, men deras värde varierar starkt.

Arkivmaterialet (för bl.a. de redovisade tabellerna) finns främst på Krigsarkivet i Stockholm, med fr.a. musikkassornas räkenskaper, som för vissa regementen finns bevarade i nästan fullständigt skick, för andra bara i spridda rester.

Tobias Norlind & Emil Trobäck, *Kungl. Hovkapellets historia 1526–1926* (1926) är fortfarande den enda stora monografin över Hovkapellet. En del uppgifter där måste dock tas med försiktighet och särskilt gäller detta musikerförteckningen. Betydligt noggrannare är motsvarande förteckning (för tiden intill 1863) i F. A. Dahlgren 1866 (se avd. 7.3). Arkivmaterialet återfinns huvudsakligen i Kungl. teaterns arkiv

(förvarat i Drottningholms teatermuseums arkiv), samt (för tiden före 1819) i Slottsarkivet. Hovkapellets pensionskassas arkiv (Riksarkivet) är också en viktig källa.

Teaterorkestrarna har som grupp betraktad inte fått någon allmän skildring i tryck. De berörs dock perifert i diverse teatermonografier samt i samband med musiklivet på särskilda orter, t.ex. om Göteborg i Wilhelm Berg 1914 (se avd. 3.3). Entr'act-musiken behandlas i Dag Kronlund 1989 (se avd. 7.3). En viktig källa rörande teaterorkestrarnas medlemmar är 1800-talets många teater-almanackor.

Musikerförbundets historia behandlas av Olle Edström, *På begäran. Svenska musikerförbundet 1907–1982* (1982). Om restaurangmusiker under 1800-talet delvis även i Bengt Nyqvist, *Musik till middag. Underhållningsmusiken i Sverige* (1983).

4.2 Musikutbildning och musikundervisning

Om nyhumanismen och dess »bildningsgodside» finns mycket skrivet, alltsedan Goethes och Humboldts dagar. Musikens idealistiska funktion som en del av bildningsgodset behandlas bl.a. i Carl Johan Fröberg, *Om tonkonstens betydelse som allmänt bildningsämne* (1867). Anknytningen till den romantiska idealismen belyses inträngande i Leif Jonsson 1990 (se avd. 7.2). Ett standardverk vad gäller folkbildning är Viktor Fredriksson (red.), *Svenska folkskolans historia, del 2: Det svenska folkundervisningsväsendet 1809–60* (1942).

Viktig i sammanhanget är koralsalmboken 1697 (se avd. 3.2) och härtill Folke Bohlin, *Svenska kyrkoordningar 1571–1771* (1971). Kyrkoordningarna var länge knutna till skolordningsarna och den viktigaste kyrkoordningen för perioden är den från 1686.

Sångskolor utgivna under 1800-talet och behandlade i texten är Johan Erik Nordblom, *Sångschola 1–3* (1836, 1837, 1840); Bengt Wilhelm Hallberg, *Handbok för undervisning i sång enligt det skotska sol-fa-systemet* (1868); August Lundh, *Teoretisk-praktisk lärobok i sång* (1878, 1881); Jörgen Malling, *Den chevéska sångmetoden. Folkskolans siffersångbok* (1879); Anna Bergström-Simonsson, *Sångkurs för skolan* (3

häften 1895–98, rev. uppl. 1910–11 m.fl. uppl.). Den formelmetod, övertagen från fransmannen Dessirier och dennes vapendragare i Finland, Martin Wegelius, som Bergström-Simonsson agerade för, beskrivs också i Nils Erhard Anjou, *Lärokurs i flerstämmig sång enligt formelmetoden* (1907) och i Nils Peter Norlind, *Studier i formelmetoden* (1912).

Gustaf Hilleström (red.), *Svenska musikperspektiv* (1971; till KMA:s 200-årsjubileum), innehåller artiklar av intresse för den svenska musikutbildningens historia. Verket kompletterar Olallo Morales & Tobias Norlinds standardarbete, *Kungliga Musikaliska akademien 1771–1921* (1921) och Stig Walin, *Kungl. Svenska musicaliska akademien. Förhistoria, första stadgar och instiftande* (1945). Personuppgifter om många lärare vid KMA ger dess *Matricel 1771–1971* (av Gustaf Hilleström, 1971). I konservatoriets kataloger, som utgavs i tryck från 1852 – först årligen och sedan (från 1865) terminsvis – återfinns namn m.m. på lärare och elever.

Relationerna mellan KMA och dess »dotter» Kungl. teatern inklusive Hovkapellet har ägnats flera studier, bl.a. Tobias Norlind & E. Trobäck 1926 (se avd. 4.1) och Gunnar Larsson, »Adolf Fredrik Lindblad och Musicaliska akademien» (*KMA:s årsskrift* 1983).

Norlinds *Svensk musikhistoria* (1901, rev. 1918) var länge en »historisk grundbok» inom den högre musikutbildningen i Sverige.

Stig Walin knyter an till Norlind i flera arbeten. »Musiken vid skolorna i Sverige under upplysningsstidevarvet» (*STM* 1938) behandlar skolordningarna samt musiklärares verksamhet vid läroverken i olika stiftsstäder (Västerås, Linköping, Strängnäs, Kalmar, Växjö) med rikliga hänvisningar till källmaterial. I »Den musikteoretiska undervisningen i Sverige under romantiken» (*STM* 1933) behandlar han den teoretiska undervisningen både vid Musicaliska akademien och vid flera privata musiksksolor. Vidare bör av Walin nämnas »K. Musicaliska akademiens första musiklärarexamen» (*STM* 1938) och »Carl Johan Fröberg. En svensk musikteoretiker» (*STM* 1934).

Senare bidrag är Martin Tegens uppsats

»Erik Drake» (*STM* 1943) och avhandlingen 1955 (se avd. 3.3).

Kvinnoperspektiv på svensk musikhistoria har behandlats i flera skrifter av Eva Öhrström, bl.a. *Om sociala könsstrukturer i den högre musikutbildningen. En översikt från 1771 till idag* (1992).

På Centrum för musikpedagogisk forskning (MPC) vid Musikhögskolan i Stockholm påbörjades under slutet av 1980-talet ett långtidsprojekt med avsikt att behandla hela den svenska musikutbildningens och musikundervisningens historia. Delar därav har publicerats, andra är under arbete (1992). Som exempel kan nämnas *Några konturer av musikundervisningens historia* (1989) och *Music Education in Sweden* (1990), båda av Lennart Reimers. Av Reimers kan för övrigt nämnas »Svensk musikundervisning 1842–1903» (*Musikkultur* 1984:1), samt L. Reimers (huvudred.), *Våra skolsånger* (1992), utgiven i samarbete med SÖ/Skolverket i samband med 150-årsjubileet av vår första folkskolestadga.

Levande skildringar från skolans – och då delvis också musikundervisningens värld finns i Lundin & Strindbergs Stockholmsböcker (se avd. 3.3).

4.3 Förlag, musikhandel, instrumenttillverkning

Svensk musikhandel under 1800-talet och de första decennierna in på 1900-talet beskrivs utförligt i Albert Wiberg, *Den svenska musikhändels historie* (1955). Wiberg påpekar i sitt förrord att arbetet inte skall anses vara någon uttömmande redogörelse (exempelvis berörs instrumenthandel och nottryck endast ytligt). Boken är välskriven, men saknar index, litteratur- och källförteckning, vilket gör den svår använd. I en förstudie i *STM* 1943 beskriver Wiberg mera detaljerat Stockholms första musikhandel, dvs. den affär som etablerades av Borg och Mannerhjerta 1804.

Originalen till här citerat parti efter Wiberg 1955, s. 125, finns på Riksarkivet, »Konseljprotokoll uti inrikes civile ärenden den 13/12 1803». Wiberg 1943, s. 52, är hämtat från Borgs och Mannerhjertas skrivelse som finns i Riksarki-

vet, Hovkanslerns arkiv: Inkomna skrivelser 1806:20.

En utmärkt översikt över nottryckets historia och utveckling finns i *Music printing and publishing* (London 1990, i serien *The new Grove handbooks in music*). Vad gäller svenska förhållanden får vi återigen vända oss till Wiberg. Förutom den ovan nämnda boken har han i två artiklar i *STM* (1949 och 1952) först redogjort för »Olof Åhlströms musiktryckeri» och sedan om »Striden om Olof Åhlströms musiktryckeri-privilieum». Det finns även en opublicerad uppsats av Wiberg (kopia SMA) som behandlar »De första litografiska anstalterna och musiktrycket. Stentryckeriernas musicalieproduktion till omkring 1830».

Repertoaren under 1800-talet belyses i bl.a. Martin Tegen, »Tonernas vågor» eller vilken musik var populär på 1860-talet? (1982), vidare i en rad avhandlingar från senare år som Greger Andersson 1982 (se avd. 5); Märta Netterstad, *Så sjöng barnen förr* (1982); Stefan Bohman 1985 (se avd. 5); Hans Bernskiöld (se avd. 5) och Leif Jonsson 1990 (se avd. 7.2).

Relativt mycket finns skrivet om den inhemska produktionen av instrument under framförallt 1700-talet. Däremot är litteratur om svensk instrumenttillverkning och instrumenthandel under första hälften av 1800-talet nästan helt obefintlig. Eva Helenius-Öbergs innehållsrika avhandling *Svenskt klavikordbygge 1720–1820* (1986) berör endast början av perioden. Några översiktsböcker finns (Anne Nilsson, *Fioler. Kulturhistoria och byggnadsteknik*, 1981) och vissa enskilda firmor beskrivs mera i detalj t.ex. N. Nilsson fiolbyggare AB (Bengt Nilsson, *Svensk fiolbyggarkonst*, 1988). Helén Albertson ger i sin bok *Ahlberg & Ohlsson. En fabrik för bleckblåsinstrument i Stockholm 1850–1959* (1990) inte bara en beskrivning över firman utan presenterar kortfattat bleckblåstillverkningen i Sverige.

Orglar förmeldades inte via musikhändeln och faller därför utanför ramen för denna framställning. För att försäkra sig om en god standard på orglarna beslöts genom Kungl. resolution på 1750-talet att orgelbyggare skulle examineras av Vetenskapsakademien. Rätten att

utfärda orgelbyggarexamen överfördes 1773 till KMA. Examen upphävdes på papperet 1881 men avskaffades i praktiken först 1906. För vidare uppgifter om svenska orgelbyggare se Dag Edholm, *Orgelbyggare i Sverige 1600–1900 och deras verk* (1985) och Erik Erici 1965 (se avd. 3.2).

4.4 Skribenter och musikforskare

Hela kapitlet är i sig en kommenterad litteraturlista. Den bygger i sin tur på fr.a. två större översikter, Åke Davidsson, »Den Musikaliska tidskriftslitteraturen i Sverige under 1800-talet» (*STM* 1945) och Sten Dahlstedt, *Fakta & förnuft. Svensk akademisk musikforskning 1909–1941* (diss., 1986).

Bo Wallner 1, s. 53–69 (se avd. 12.2) gör en speciell genomgång av *Necken* och fr.a. *Svensk musiktidning* under 1880-talet.

5. MUSIK TILL BILDNING, FRÄLSNING OCH NÖJE

Kapitlet bygger fr.a. på de tre avhandlingarna av Greger Andersson, *Bildning och nöje. Bidrag till studiet av de civila svenska blåsmusikkårerna under 1800-talets senare hälft* (1982); Hans Bernskiöld, *Sjung av hjärtat sjung. Församlingssång och musikliv i Svenska missionsförbundet fram till 1950-talet* (1986), samt Leif Jonsson 1990 (se avd. 7.2).

Inledningen och 5.1 Ensembleverksamheten

Referenser: L. J. Wedholm, *Handledning i svenska jernbruksekonomien* (1867–69); G. Nordenström, *Ett besök på Åtvidabergs kopparverk* (1866); E. W. Gatenheim, *Studiecirkeln 75 år* (1977).

N. J. Söderlings föredrag i bildningscirkeln var rubricerade »Sångens historia samt några exempel af dess verkan på folkbildningen och sederna», samt »Några ord om den fosterländska sången samt dess inflytande på folkbildningen och sederna». De relateras i *Minnesbok för bildningscirkeln i Göteborg* (häfte 2, 1848).

Frälsningsningarméns musik behandlas av Gustav Kjellgren, *Låt budskapet ljuda ...*

Delstudie i Frälsningsarméns musikhistoria i Sverige 1882–1982 (lic. avh. Göteborg 1992).

5.2 Sången i kör

Om Typografiska föreningens kör finns att läsa bl.a. i Tegen 1955 (se avd. 3.3) och *Sångartidningen* april 1946.

Referenser: Stefan Bohman, *Arbetarkultur och kultiverade arbetare. En studie av arbetarrörelsens musik* (diss., 1985); Gottfrid Kallstenius, »De första manskörerna i Sverige», i E. Ljungberger (red), *Svensk manskör* (1946); Gustaf Ruuth, *För kung och fosterland* (1987); Inger Selander, »Jordiska fosterland, himmelska hemland eller socialistiskt paradis. Folkrörelsernas nytextningar till nationalsångsmelodier» (i *Vetenskapsocieteten i Lund, Årsbok* 1986); Lars Lönnroth, *Den dubbla scenen* (1978); Gunnar Jeansson 1926 (se avd. 9.4)

5.3 Den gemensamma sången

Kring sångtexter och sångutgivning inom frikyrkan finns en ganska omfattande litteratur. De mest centrala är utom Hans Bernskiöld 1986 (se ovan) Inger Selander, »O hur saligt att få vandra». *Motiv och symboler i den frikyrkliga sången* (1980) och Sven-Åke Selander, »Den nya sången». *Den anglosachsiska väckelsesångens genombrott i Sverige* (1973). Dessa tre avhandlingar innehåller även rikliga litteraturhänvisningar. Av Oscar Lövgrens många skrifter bör nämnas standardverket *Psalm- och sånglexikon* (1964) och biografin *Oscar Ahnfelt. Sångare och folkväckare i brytningstid* (1966).

6. FOLKMUSIKEN SOM NATIONELL OCH PROVINSIELL SYMBOL

I Landsmålsföreningarnas tidskrift *Svenska landsmål och svenskt folkliv* finns flera viktiga folkmusiksamlingar publicerade, däribland Nils Anderssons »Skånska melodier», som delades upp på flera häften (1895–1916). 1895 intogs också Nils Anderssons artiklar »Musiken i Skåne» och »Skånska danser».

Om Artur Hazelius' och Skansens betydelse för folkmusikens utveckling står att läsa i Stefan Bohman, »Folkmusiken på Skansen» (*Fataburen* 1979).

I »O, ädle svensk!» *Biskop Thomas' frihetssång i musik och politik* (diss., 1988) redogör Henrik Karlsson bl.a. för tävlingarna om en svensk nationalsång vid sekelskiftet 1900. En analys av den ideologiska bakgrundsen till valet av »Du gamla, du fria» ger Staffan Björck i *Heidenstam och sekelskiftets Sverige* (1946).

I Anders Zorn, *Självbiografiska anteckningar* (1982; red. av H. H. Brummer), får man intressanta inblickar i Zorns engagemang för folkulturen. Han berättar där bl.a. om upptakten till och genomförandet av spelmannstävlingen i Gesunda 1906. Även Hugo Alfvén 1948 (se avd. 12.4) ger minnesbilder från de första spelmannstävlingarna i Mora.

Om Karl-Erik Forsslund och hans kultursyn skriver Bo Sundin i studien »Ljus och jord! Natur och kultur på Storgården» (i *Paradiset och vildmarken*, 1984).

Nils Andersson och den svenska spelmansrörelsen är ämnet för Otto Andersson, *Spel opp i spelemänner* (1958). Hur *Svenska låtar* kom till skildras genom Nils och Olof Anderssons brevväxling i en skrift med samma namn (1963).

Einar Övergaards uppteckningar utgavs genom Märta Ramsten, *Einar Övergaards folkmusiksamling* (1982). Själva samlingen finns i Dialekt- och folkminnesarkivet i Uppsala (ULMA) samt i Dialekt-, ortnamns- och folkminnesarkivet i Göteborg (DAG).

Resultatet av K. P. Lefflers insamlingsarbete finns publicerat i *Om nyckelharpopelet på*

Skansen (1899), *Folkmusik från norra Södermanland* (1899–1900) och *Öster-Färnebo* (1910). Lefflers *Folkmusiken i Norrland* hann utkomma med tre häften före Lefflers död. Ett fjärde utgavs postumt. Hans norrländska uppteckningar har under senare år utgivits i faksimil – *K. P. Lefflers folkmusiksamling* (1–2 1987 och 1992). Lefflers samlingar är bevarade i Arkivet för norrländsk hembygdsforskning i Murbergets länmuseum, Härnösand.

August Fredins uppteckningar av vokal och instrumental folkmusik på Gotland (*Gotlands-toner*) publicerades häftesvis i *Svenska landsmål* under åren 1909–33.

I Karl-Erik Forsslunds stort upplagda verk *Med Dalälven från källorna till havet* (1919–39) publicerades en mängd vis- och låtuppteckningar från alla delar av Dalarna. Förutom Forsslund själv finns ett flertal upptecknare representerade i verket. Karl Tiréns samling av jojkmaterial är publicerad i Nordiska museets *Acta Lapponica*-serie under titeln *Die Lappische Volksmusik* (1942).

Ytterligare några materialpublikationer som ej berörs i texten kan noteras: musikförläggaren Julius Bagge utgav *46 polskor från Östergötland* (1879), *73 polskor och högtidsstycken från Gotland* (u.å.) och *Upplandspolskor* (1880). Organisten och klockaren Anders Gustaf Rosenberg samlade polskor och danslekar från de mellansvenska landskapen som han publicerade i tre häften (1875, 1879, 1882). Läroverksläraren Per Arvid Säve gjorde omfattande uppteckningsresor på Gotland vid 1800-talets mitt. Uppteckningarna finns bevarade i UUB, varav hans danslekar och visor senare utgivits av Herbert Gustavsson i Kungl Gustav Adolfs Akademiens regi: *Gotländska lekar* (1948) och *Gotländska visor* (1949–55).

DEL 2. MUSIKPRODUKTIONEN 1810–1870

7. VOKALMUSIKEN

7.1 Den romantiska solosången

Axel Helmer, *Svensk solosång 1850–1890* (diss., 1972), är en genrehistorik med omfattande förteckning över tonsättare och verk i manuskript eller tryck. Kvinnliga tonsättare och de sociala förutsättningarna för deras verksamhet behandlas i Eva Öhrström 1987 (se avd. 3.3).

Allmänna förteckningar över solosånger är A. Nielsen, *Sang-katalog* (Köpenhamn 1916–24), som upptar tryckta verk i de nordiska länderna; P.-O. Lundahl, *Katalog över svensk vokalmusik* (1968) upptar sånger för en röst med orgel eller piano samt duetter och tersetter. Förteckningen förs vidare i supplement 1969–84 och i datalistor vid Svensk musik (Swedish Music Information Centre). Vid Svensk musik lämnas även information om inspelningar.

I några förteckningar, som täcker alla de nordiska länderna, koncentreras urvalet till tonsättningar av dikter av vissa författare: Eliasson & Norlind, *Tegnér i musiken* (1946); Alf-hild Forslin, *Runeberg i musiken* (1958); Eliasson & A. G. Percy, *Goethe in der nordischen Musik* (1959).

Sånger av enskilda tonsättare behandlas i olika biografiska arbeten. A. F. Lindblads om Geijer 1875 (se avd. 9.1) är även ett samtidsdokument. Lindblad själv behandlas av J. A. Josephson (i *Svea* 1879) och av C. R. Nyblom (1882; se avd. 9.1), vars framställning även innehåller ett betydelsefullt avsnitt om solosångens estetik.

Se även hänvisningar till litteratur om Lindblad (se avd. 9.1), Norman (se avd. 9.3) och Söderman (se avd. 9.4).

Andra studier om enskilda tonsättares sånger är Ingmar Bengtsson, »Tonsättaren Geijer» i *Geijerstudier* 3 (1958), med utförlig diskussion av diktarmusiker-problemet, och Axel Helmer, »Crusells sånger» (*Bernhard Crusell*; KMA:s skriftserie 21, 1977). I kommentarer till inspelningar i serien *Musica Sveciae* behandlas sånger

av E. G. Geijer (Lennart Hedwall; MS 519, 1987), A. F. Lindblad (Kerstin Linder; MS 511, 1987), A. Söderman och L. Norman (Axel Helmer; MSCD 525, 1990).

7.2 Körmusiken

Någon historik om hela den svenska körmusiken finns ännu inte, däremot om vissa avsnitt och gener liksom om de mera betydande körmusikerna.

Ett viktigt arbete med idéhistoriska perspektiv om 1800-talets körsång är Leif Jonsson, *Ljusets riddarvakt. 1800-talets studentsång utövad som offentlig samhällskonst* (diss., 1990). Vidare kan nämnas Lennart Reimers, »A cappella. Studies in the break-through of the Swedish mixed choral music» i *Choral music perspectives* (red. av Reimers & Wallner, 1993) och densammes *Hur började det? Studier i den svenska kyrkokörens och skolkörens historia* (1992). Jämför också Henrik Karlsson 1988 (se avd. 6) och Rudolf Kjellén, *Sångarfärden till Paris 1900* (1901).

Om Hæffner har åtskilliga specialstudier gjorts, se Folke Bohlins artikel i *Svenskt biografiskt lexikon* med verkförteckning och bibliografi. A. F. Lindblads *Drömmarna* och *Om vinterkväll* behandlas utförligt av Folke Bohlin i skivkommentaren till inspelningen (MS 517).

Jacob Axel Josephson behandlas i en minnesteckning redan 1885 av N. P Ödman, och senare även av K. Nyblom (1926). Lotten Dahlgren har i *Grannarna på Kungsängsgatan* (1923) givit interiörer i den josephsonska kretsen i Uppsala. Om Gunnar Wennerberg föreligger två betydande arbeten: Gunnar Jeanson, *Gunnar Wennerberg som musiker* (1929) och Sven G. Svenson, *Gunnar Wennerberg. En biografi* (1986). Ett standardverk om August Söderman är Gunnar Jeanson 1926 (se avd. 9.4). Av arbetena om Ludvig Norman kan särskilt nämnas L.-E. Sanner 1955 (se avd. 9.3).

7.3 Teatermusiken

De svenska teaterförhållandena skildras översiktligt i Georg Nordensvan, *Svensk teater och svenska skådespelare från Gustav III till våra dagar* (1917–18). Repertoaren för Stockholm redo-

visas i F. A. Dahlgren, *Förteckning öfver svenska skådespel uppförda på Stockholms theatrar 1737–1863 och Kungl. Theatrarnes personal 1773–1863* (1866), samt dess utgivna fortsättning E. Michal, *Tal- och sångpjeser uppförde å Stockholms samliga teatrar och öfriga lokaler spelåren 1863–1913* (Drottningholms teatermuseum, samt Inst. för teater- och filmvetenskap, Stockholm). Repertoaren för Göteborg beskrivs i Wilhelm Berg, *Anteckningar om Göteborgs äldre teatrar* (1–3, 1896–1900; del 2 behandlar perioden 1794–1816, del 3 1816–33), vidare i Johannes Svanberg, *Anteckningar om Stora teatern i Göteborg 1859–1893* (1894), och Axel Fromell, *Stora teatern i Göteborg 1893–1929* (1929). Relativt utförlig om Stockholms teatrar är Nils Perssonne, *Svenska teatern*, delarna 3–8 (1915–27), som behandlar åren 1810–42.

Livijns och Eggerts operaplaner beskrivs av Johan Mortensen, *Clas Livijns dramatiska författarskap* (1911), och av Irmgard Leux-Henschen, »Joachim Nikolas Eggert» (STM 1942). En omsorgsfull biografi om Söderman är Gunnar Jeanson 1926 (se avd. 9.4), medan Axel Kjerulf, *Nordens Don Juan, Edouard Du Puy* (övers. från danska; 1953) är romantiserad. Brendler behandlas utförligt i Anders Wiklund, *Eduard Brendlers opera Ryno* (diss., 1991, med komplett partitur i del 2). Där återges också Bernhard von Beskows artikel om Ryno i *Journalen 1834*. KT:s skådespelsmusik på 1860-talet beskrivs av Dag Kronlund, »Musiken låten ljudda, mina vänner!». *Musiken i talpjäserna på Kungliga teatern vid 1800-talets mitt* (diss., 1989). A. F. Lindblads operaförsök från ca 1840 behandlas av R. G:son Berg, »Fredrika Bremers 'Blenda'» (i årsboken *Vår Tid* 1925).

En översikt ges av Bengt Haslum, *Operett och musical* (1971), och specialaspekter av Lars Hansén m.fl., *Studentspex* (1983); av Sven Lindström, »Vermvärdingarne' och det svenska folkliga sångspelet» (STM 1926) och av Martin Tegen 1986 (se avd. 3.3).

De flesta librettona från 1800-talet finns tryckta, men torde vara tillgängliga bara i några av de största biblioteken.

8. INSTRUMENTALMUSIKEN

Det enda större, översiktliga arbetet om svenska orkesterverk är Lennart Hedwall, *Den svenska symfonin* (1983). Här bör också nämnas Stig Walin, *Beiträge zur Geschichte der schwedischen Sinfonik* (1941), som sträcker sig fram till början av 1800-talet; Åke Lellky 1959 (se avd. 11), samt Anders Edling 1982 (se avd. 11). En kammarmusikalisk översikt är Bo Wallner, *Den svenska stråkkvartetten. En sammanställning. Del 1: Klassicism och romantik* (1979).

Litteratur om A. F. Lindblad, F. Berwald och L. Norman anges under resp. tonsättarporträtt (se avd. 9.1–3). Crusell är utförligt behandlad av Fabian Dahlström, *Bernhard Henrik Crusell* (Helsingfors 1976); Geijer av Tobias Norlind (se avd. 3.3) och Ingmar Bengtsson, »Tonsättaren Geijer» (i *Geijerstudier* 3, 1958); se också Claes af Geijerstam, »Erik Gustaf Geijers instrumentalmusik i handskrift» (*STM* 1988), samt Lennart Hedwall i *Geijerstudier* 6, 1982 och i *Skriftest till Martin Tegen* 1979. Drake behandlas av Martin Tegen, »Erik Drake» (*STM* 1943), van Boom av Tobias Norlind, »Jan van Boom» (*STM* 1943) och Eggert av Leux-Henschen (se avd. 7.3).

Om övriga tonsättare finns kortare biografiska artiklar men endast obetydligt om deras verk.

9. FYRA TONSÄTTARPORTRÄTT

9.1 Adolf Fredrik Lindblad

En modern biografi över A. F. Lindblad saknas. Den utförligaste skrevs strax efter Lindblads död av Carl Rupert Nyblom, *Adolf Fredrik Lindblad. Minnesteckning* (1881; även i Svenska Akademiens handlingar 1882). J. A. Josephson skrev också en värdefull nekrolog i *Svea* (årg. 1879), med en fortsättning av N. P. Ödman, »Josephson, Geijer och Lindblad» (*Svea* 1884). Av Kerstin Linders stort upplagda biografi finns endast de första kapitlen, gällande tiden fram till 1822 (MAB; maskinskrift, ca 1980). Där återges också Lindblads självbiografiska anteckningar.

Enstaka områden av Lindblads liv och verk

behandlas av olika författare. Lennart Hedwall 1983 (se avd. 8) berör symfonierna, och symponi nr 1, sånger och körverk behandlas i kommentaren till inspelningar på *Musica Sveciae* (MS 501, 511, 517), där också (MS 501) Geijers artikel om symfonin (i *Heimdall* 1832:9) finns avtryckt. Lindblads relation till Jenny Lind behandlas av Sigrid Elmlund i *Jenny Lind, en livsstudie* (1920); relationen till Almqvist av Henry Olsson, *Törnrosdiktaren* (1956) och Stig Jägerskiöld, *Oskuld och arsenik* (1987). Folke H. Törnblom belyser några livsavsnitt i två artiklar, »A. F. Lindblad och Jenny Lind» (*STM* 1941) och »A. F. Lindblad som operakompositör» (*STM* 1935).

Lindblads artikel »E. G. Geijer såsom tonsättare» publicerades i Geijers *Samlade skrifter* (del 1, 1875). Slutligen skall nämnas den kommenterade brevsamlingen *Bref till Adolf Fredrik Lindblad från Mendelssohn, Dohrn, Almqvist, Atterbom, Geijer, Fredrika Bremer, C.W. Böttiger och andra* (1913).

På MAB finns en stor del av Lindblads efterlämnade manuskript och på KB en del av hans brev.

9.2 Franz Berwald

Berwald är en av de bäst dokumenterade av de svenska tonsättarna. En utmärkt biografi är Ingvar Andersson, *Franz Berwald* (1970), som ersätter de äldre av Adolf Hillman, *Franz Berwald. En biografisk studie* (1920); och Robert Layton, *Berwald* (1956). Omfattande uppgifter om släkt, levnad, konserter, kompositioner etc. finns samlade i *Franz Berwald. Die Dokumente seines Lebens* (Kassel 1979).

Berwalds tidiga konserter och tidningspolemik redovisas i Stig Walin, »Franz Berwalds offentliga konsertverksamhet i Stockholm före utrikesresan 1829» (*STM* 1946). Symponierna behandlas av Lennart Hedwall 1983 (se avd. 8), och speciellt »Singulière» i Folke H. Törnblom, *Att höra musik* (1939). Mera principiellt lagd är Ivar Stare, *Om den musikaliska analysens möjligheter och metod i anslutning till ett studium av Franz Berwalds symfoniska teknik* (lic. avh., Stockholm 1968). En större studie är också Einar Sundström, »Franz Berwalds operor»

(STM 1947). Aulin-kvartettens framföranden av Berwalds kammarmusik redovisas i Bo Wallner 1 (se avd. 12.2). Kammarmusikverken behandlas i Wallner 1979 (se avd. 8), samt av Eppstein i MSCD 52 och Hans Åstrand i MS 507.

1968 utkom det första bandet av *Franz Berwald. Sämtliche Werke* på Bärenreiters förlag i Kassel. Av de planerade 25 har hittills (1992) 16 bd publicerats.

9.3 Ludvig Norman

Ingen större studie finns om Ludvig Norman och hans verk. Julius Bagge upprättade dock en *Förteckning öfver Ludvig Normans tonwerk* (1886) och Frans Hedberg ger en inkännande karaktärsteckning i »Ludvig Norman. Minsteckning» (*Svea* 1886). En mer detaljerad men avsiktligt begränsad bild ger Lars-Erik Sanner, *Ludvig Norman. Studier kring en svensk 1800-talsmusiker med särskild hänsyn till hans konsertverksamhet och ungdomskompositioner* (lic. avh., Uppsala 1955).

Normans artiklar samlades postumt i *Musikaliska uppsatser och kritiker 1880–1885* (1888). Uppsatserna »Franz Berwalds kammarmusikverk» publicerades i *Tidning för theater och musik* 1859:7, 8 och 10 medan »Franz Berwald. Biografisk skiss af L. N.» infördes i *Svensk musiktidning* 1881:17.

Om Normans barn- och ungdomsår och om tiden i Leipzig kan man läsa i bl.a. Herman Glimstedt, »Ludvig Normans brev till Ludvig Josephson. Kompletterade med utdrag ur den senares självbiografi samt andra källor» (STM 1931 och 1932). Josephsons nämnda självbiografi är *Ideal och verklighet* (del I, hdskr i KB). Andra brev från Norman finns i Daniel Fryklund, »Några brev från Ludvig Norman» (STM 1920), samt »Tyska brev från Ludvig Norman» (STM 1929).

Robert Schumanns brev till Norman, daterat 7/6 1850, lyder: »Lieber Herr Normann, Was ich von Ihren Compositionen gesehen, hat mir alles grosse Freude gemacht. Wollen Sie Sich selbst nicht auch einmal sehen lassen und von den anderen Compositionen, von denen Sie mir sagten, einiges mitbringen? Ihr er-

gebener R. Schumann.» (tr. hos Hans Hollander, »Ein Brief an der schwedischen Musiker L. Norman», *Neue Zeitschrift für Musik* 1960:6–7).

Normans citerade brev till Grieg 26/4 1875 är inte utgivet. Det återfinns i *Det offentlige Bibliotek i Bergen*.

Om Norman som pianist skriver Tore Uppström 1973 (se avd. 3.3) och som hovkapellmästare Adolf Lindgren 1882 (se avd. 3.3) och Norlind & Trobäck 1926 (se avd. 4.1). Bortsett från samtida recensioner finns föga skrivet om Normans musik. Wilhelm Peterson-Berger ger oss två diametralt motsatta åsikter om dess musikaliska värde i ett par artiklar i *Dagens Nyheter*, dels en varmt uppskattande 16/2 1900, dels en väldamt negativ 28/8 1931 (även i Peterson-Berger 1951; se avd. 12.3). En analytisk jämförelse mellan tonspråken i kvartetter av Berwald och Norman med utgångspunkt från den senares artiklar om den förra gör Bo Wallner 1979 (se avd. 11). Sångerna behandlas i Axel Helmer 1972 (se avd. 7.1).

9.4 August Söderman

Ett huvudarbete är Gunnar Jeansson, *August Söderman. En svensk tonsättares liv och verk* (diss., 1926), med levnadsteckning, omfattande verkförteckningar och musikbeskrivningar. Jeansson kunde i mycket bygga på Adolf Lindgrens stora artikelserie »August Södermans manuskriptsamling» (*Svensk musiktidning* 1888–89). Sångaren C. F. Lundqvist ger i sina minnen 1908–09 (se avd. Allmän litt.) många inblickar i Södermans musikaliska verksamhet. Teatermusiken behandlas med hänsyn till det sceniska sammanhanget i Dag Kronlund 1989 (se avd. 7.3). Vilhelm Svedboms minnestal är tryckt i Gunnar Larsson, »Musikaliska akademiens minnesfest den 29 april 1879 (KMA:s Årsskrift 1985). Ludvig Josephsons handskrift på KB har titeln *Ideal och verklighet*.

DEL 3. MUSIKPRODUKTIONEN 1870–1920

10. VOKALMUSIKEN

10.1 Solosången

För allmänna översiktsarbeten, förteckningar m.m., se avd. 7.1. Se även litteratur om Sjögren, Stenhammar, Peterson-Berger och Alfvén (se avd. 12) och Normans artiklar 1888 (se avd. 9.3).

Rangström har formulerat sin syn på romansen som konstform i »Emil Sjögren in memoriam» (*Ord och bild* 1918), »Dikten och musiken är en gång» (*Svenska Dagbladet* 26/1 1921), »August Söderman» (*Ord och Bild* 1926) och i »En skald [Bo Bergman] och hans tonsättare» (*Musikvärlden* 1945).

Kommentarer till inspelningar av sånger finns i följande fonogramproduktioner: Helmer skriver om Sjögren (ARTE 1725/26, 1987), om Rangström (MSCD 629, 1992) och i utgåvan Svenska ballader om orkestersånger av Söderman, Peterson-Berger, Stenhammar och Rangström (MSCD 617, 1991); Wallner om Stenhammar (MS 623, 1989).

10.2 Körmusiken

Se litteraturen under 7.2 samt om Sjögren, Stenhammar, Peterson-Berger och Alfvén (se avd. 12), särskilt Bo Wallner 1–3 (se avd. 12.2) med vida kulturhistoriska utblickar över Stenhammars tid. I övrigt saknas en större framställning om körmusiken. Däremot föreligger åtskilliga artiklar om svenska körtornsättares verk och om körmusiklivet i bl.a. *STM*, *Sångartidningen*, tidskriften *Kyrkosångsförbundet*, *Svensk tidskrift för kyrkomusik* och *Musiklivet-Vår sång*. Om Par Bricole finns Erik Åkerberg, *Musiklivet inom Par Bricole 1779–1890* (1910); Einar Sundström, »Till Par Bricole-körens historia» (*STM* 1929) och Axel Åkerlund, *Musiklivet inom Göta P. B. 1801–1912* (1918). Om Kurt Atterberg finns en biografi av Stig Jacobsson (1985).

Slutligen skall nämnas den gigantiska utgåvan *Körsång i Sverige* (1946–47), som vid sidan av en redovisning av alla körer och körledare i

landet innehåller en rad artiklar om körsång av bl.a. Sven E. Svensson, Sten Broman och Knut Nyblom.

10.3 Teatermusiken

Ett övergripande arbete om den svenska teatermusiken saknas. F.ö. kan hänvisas till Georg Nordensvan 1917–18 (se avd. 7.3) och en rad av verken nämnda under 3.4 samt till arbetena om Stenhammar, Peterson-Berger och Alfvén (se avd. 12). Redogörelser och förteckningar finns förutom i Schwartz' katalog (se nedan) i Dag Kronlund 1989 (se avd. 7.3), samt i tre uppsatser från Stockholms universitet: G. Rennerfelt [Petersen], *Musikens användning på Dramatiska teatern under åren 1908–1918* (uppsats i teaterhistoria 1968) och M. Svensson [Rörby], *Musik på Dramaten 1888–1974* (uppsats i musikvetenskap 1976) samt I. Åhlén [Lewenhaupt], *Svenska skådespelarröster. Förteckning över inspelningar gjorda före 1950 på fonograf-cylindrar, grammofonskivor och band inklusive ett urval radioinspelningar av teater- och filmhistoriskt intresse* (uppsats i Teaterhistoria 1967). I Kungl. teatrarnas arkiv finns också Carl Axel Strindbergs privata arkiv med handlingar och musikalier rörande honom själv; jämför sonen Axel Strindbergs bok *Arvet från Strinne. Ett familjeöde* (1989).

Epokens tonsättare och artister har i flera fall utfört behandlats i periodens olika tidskrifter, främst Svenska musikerförbundets tidning *Musikern* (1907–10, senare *Svenska musikerförbundets tidning*), *Teatern* 1899–1901 samt *Scenisk konst* 1902–15, med recensioner av aktuella premiärer, och därtill *Svensk musiktidning* 1881–1913.

Den fylligaste översikten över operan ges i Alfred Rundberg, *Svensk operakonst* (1952²). Därutöver kan nämnas Folke H. Törnblom, *Operans historia* (1965), samt dess pocketbearbetning *Från underverk till TV-opera* (1967); vidare Aulin & Connor, *Svensk musik* (1–2, 1974–77); *Operan 200 år* (1973, red. Klas Ralf); den mera summariska Åke Sällström, *Opera på Stockholmsoperan* (1977); samt Haslum 1979 (se 3.4). Verk av Hallström, Hallén och Svedbom behandlas i M. Tegen, »Tre svenska vikinga-

operor» (*STM* 1960) och Hallström i Tegen, »Ivar Hallström – vår meste operakompositör» (i *Operan 200 år*, 1973). Aulins teatermusik berörs i »August Strindberg och Tor Aulin. En brevväxling» (i Moses Pergament, *Svenska tonsättare*, 1943).

Något om källorna: Kungliga teatrarnas arkiv (KTA) finns dels i Operans egna lokaler, dels i Drottningholms teatermuseums bibliotek (DTM) i Filmhuset (Stockholm), dels i MAB. Bland arkivalier av musikintresse (förfut om rena musicalier) kan nämnas de tryckta reglementena (FlA), kontrolljournalerna, dvs. journaler över utbetalade arvoden (G2D), och affischsamlingen (LIA). Även rollböcker, kontrakt, korrespondens, maskinmästarjournaler m.m. ger upplysningar om både den lyriska och den dramatiska scenens verksamheter. Operatäplingens kommittébeslut 11/2 1897 finns i KTA (E2A).

Beträffande teatermusik och bevarade musicalier är den s.k. Schwartz katalog, dvs. Adolf Fredrik Schwartz' handskrivna *Cathalog öfver Kongl. theaterns musicalier*, påbörjad 1841, en huvudkälla. Den förtecknar det äldre notmaterialet i KTA, arkiverat i MAB (kopia av katalogen på DTM). En undersökning om teatermusikbruket i Mannheim, Berlin, Weimar och Hamburg finns i Franz Mirow, *Zwischenaktsmusik und Bühnenmusik des deutschen Theaters in der klassischen Zeit* (1927).

Beträffande Ivar Hallströms *Den bergtagna*: något originalpartitut från premiären existerar inte, endast ett i Hamburg tryckt klaverutdrag med tysk och svensk text (Abr. Lundqvist, 1874) och det är svårt att kronologiskt fastställa de olika omarbetningarna, eftersom Hallström för varje gång själv skrev ett helt nytt partitut i stället för att skriva in ändringar. Liksom i sina övriga operor tycks han ha varit mest osäker beträffande orkestreringen. Operan finns både i version för stor romantisk orkester och för kammarbesättning. (Se Wiklunds artikel om *Den Bergtagna* i *Pipers Enzyklopädie des Musiktheaters*, Bd 2, München & Zürich 1988; G. Gademan, *Den bergtagna 1874–1987*, uppsats i teatervetenskap, Stockholms univ. 1987.)

Operan väcktes i oktober 1968 ur sin törnro-

sasömn av Stig Rybrant och Lennart Hedwall inför ett radierat konserframförande i Göteborg, och sedan åter av Anders Wiklund inför Norrlandsoperans uppförande i december 1986. Inget fullständigt partitut finns bevarat som överensstämmer med ett komplett stämmaterial. Hallströms första partitut, klart redan 1871, omarbetades i flera omgångar, särskilt inför en nyinstudering 1889. De fem akterna förkortades till tre i versioner avsedda för framföranden i München 1876, i Köpenhamn och senare även i Hamburg och Stuttgart.

Beträffande Stenhammars *Gildet på Solhaug*: Operan uppfördes i en radioversion dirigerad av Stig Rybrant 1967 och av Norrlandsoperan i Umeå 1990 (övers. Lars af Malmborg) med gästspel i Stockholm och Göteborg.

11. INSTRUMENTALMUSIKEN

Epokens symfonier behandlas av Hedwall 1982 (se avd. 8), medan översiktliga arbeten om den svenska piano- och kammarmusiken är få. Dit hör Bo WallnerS arbete om svenska stråkkvartetten 1979 (se avd. 8) och Walter Niemann, *Die nordische Klaviermusik* (Leipzig 1918). Wilhelm Altmann, *Handbuch für Klavierquintettspieler* (Wolfenbüttel 1936) är till sist en generöversikt som på sin enkla, pragmatiska nivå ger omdömen »utifrån» om några svenska kammarmusikverk.

Däremot finns en rad studier av enskilda tonsättare, framför allt Bo Wallner 1–3 (se avd. 12.2), som summerar författarens mångåriga arbete med Stenhammars tidsperiod. Hit hör också Ingmar Bengtssons första publicerade musikvetenskapliga text, »Henning Mankell. Biografisk studie» (*STM* 1941). Bland opubliserade akademiska uppsatser av betydelse i sammanhanget finns Leif Aares om Lennart Lundberg och Torsten Ekboms om Richard Ohlsons stråkkvartetter (musikvetenskap, Uppsala 1955 resp. 1958). Se också litteraturen om Sjögren, Peterson-Berger och Alfvén (se avd. 12).

Studier av enskilda instrumentalverk från perioden är få. Dit kan man räkna en del ambitiösa kommentarer till fonogram utgivna av fr.a. Musica Sveciae (J. A. Hägg på MS 502; Sjögrens violinsonater på MS 504–506; J. Lin-

degen och O. Byström på MS 510; Stenhammars stråkkvartetter på MS 601–603 och orkesterverk på MS 626; L. Norman på MS 512 och 518; T. Aulin och A. Haquinus på MS 608; H. Alfvén på MS 627; A. Wiklund på MS 605; K. Atterberg och N. Berg på MS 604).

Wilhelm Peterson-Berger har själv uttalat sig om sin musik, bl.a. i essän »Avsikt och enkelhet i tonkonsten» (*Dagens Nyheter* 27/1 1915), varifrån citat här har hämtats.

En överblick över tidens musikliv och musikuppfattning, bl.a. när det gäller instrumentalmusik, får man i *Svensk musiktidning* 1881–1913. Från denna rika källa har hämtats citatet om solistiskt flöjtspel (*SM* 1881, s. 34), liksom Adolf Lindgrens omdöme om Åkerbergs pianokvintett (*SM* 1892, s. 2). Minnesskrifterna om Mazerks kvartetsällskapet i Stockholm (se avd. 3.3), och om Eugène Sundbergs dito i Göteborg, *Sundbergska kvartetsällskapet 1884–1984* (1984), speglar på sitt sätt det kammarmusikaliska livet. En annan minnesskrift är Åke Lellky, *Musikaliska konstföreningen 1859–1959* (1959).

Slutligen skall nämnas några böcker som har mer eller mindre relevans för studiet av epokens instrumentalverk. Dit hör två avhandlingar i musikvetenskap, Martin Tegen 1955 (se avd. 3.3) och Anders Edling, *Franskt i svensk musik 1880–1920* (1982). Dit hör också Lotten Dahlgren 1913 (se avd. Allmän litt.) och Eva Öhrström 1987 (se 3.3), speciellt om Elfrida Andrée. Rangström har citerats enligt företal i studiepartitut till verket *August Strindberg in memoriam* (ursprungligen i Röster i Radio, april 1942).

12. FYRA TONSÄTTARPORTRÄTT

12.1 Emil Sjögren

Någon monografi om Sjögren finns inte. En större studie av hans sånger är Sven E. Svenson »Emil Sjögrens vokala lyrik. En stilistisk studie» (*STM* 1935). Sjögrens musik utgör ett viktigt delämne i två avhandlingar, Axel Helmer 1972 (se avd. 7.1), om Sjögrens tidigare sånger, och Anders Edling 1982 (se avd. 11), om Sjögrens förhållande till fransk musik.

Bo Wallner behandlar Sjögren i textbilagan till *Musica Sveciae* skivutgåva av sonaterna (MS 504–506) och i Wallner I (se avd. 12.2).

Efter Emil Sjögrens död utkom minnesboken *Emil Sjögren in memoriam* (1918), som innehåller biografiska anteckningar av Berta Sjögren och Sigrid Elmlad, en insiktsfull karakteristik av tonsättarens verk av Peterson-Bergers hand samt en översikt över liv och verk av Gunnar Norlén. En regelrätt verkförteckning publicerades påföljande år (Nils Brodén, »Förteckning över Emil Sjögrens tryckta kompositioner», *STM* 1919).

En hel del biografisk information om Sjögren, mest av anekdotiskt slag, lämnas i *Musikmänniskor* 1943 (se avd. Allmän litt.) av Berta Sjögren, Anna Levertin, Otto Olsson m.fl. Emil Cedercréutz' citerade artikel i författarens *Typar* (Helsingfors 1917) är ett exempel på samtidiga, mer journalistiskt skrivande om Sjögren.

Sjögrens efterlämnade papper finns på skilda ställen: MAB (huvuddelen av musikmanuskripten), Nordiska museet (hans mottagna brev, bl.a. det här citerade från Nathan Söderblom) samt Musikmuseet (klippsamling och en del korrespondens).

12.2 Wilhelm Stenhammar

Det stora standardverket är här Bo Wallner, *Wilhelm Stenhammar och hans tid*, del 1–3, 1991 (i denna volym citerat som Wallner 1–3). Där finns också verkförteckning och utförliga litteraturhänvisningar.

Viktigare annan litteratur är Richard Hove, »Wilhelm Stenhammar» (*Nordisk tidskrift* 1942) och bidrag i *Musikmänniskor* 1943 (se avd. Allmän litt.) av bl.a. Anna Aulin, Anna Levertin, Moses Pergament och Hilding Rosenberg. Moses Pergament behandlar Stenhammar även i *Svenska tonsättare* (1943). Julius Rabe har i *STM* 1958 publicerat en musikalisk dagbok av Wilhelm Stenhammar, vidare finns ett Stenhammarkapitel av Herbert Connor i *Svensk musik* I (1974).

Brevet, ur vilka de inledande brevcitataten är hämtade, finns i det stenhammarska familjearkivet.

12.3 Wilhelm Peterson-Berger

Samtliga Peterson-Bergers musikdramatiska texter och kantatexter förelåg i tryck före eller i samband med kompositionernas uruppföranden. Vidare publicerade Peterson-Berger skrifterna *Svensk musikkultur* (1911), *Richard Wagner som kulturföretecke* (1913; även tysk övers. 1917 och utdrag i engelsk övers. 1916 och 1921) och *Melodins mysterium* (1937) samt ett urval P.-B.-recensioner (2 bd, 1923) och essaysamlingen *Om musik* (1942). Postumt har utgivits *Minnen* (1943) och artikelurvalet *Från utsiktstornet* (1951).

Bland Peterson-Bergers översättningar må framhållas *Richard Wagners skrifter i urval* (1901), *Nietzsches Tragediens födelse* (1902) och *Så talade Zarathustra* (1919), Gottfried Kellers *Romeo och Julia från byn* (1919) och librettona till Wagners *Tristan och Isolde* (1908) och Glucks *Armida* (1908, opubl.). Peterson-Bergers manuskript och korrespondens förvaras till största delen i MAB.

Peterson-Berger hedrades till 70-årsdagen med en *Festskrift den 27 februari 1937*, vari ingår 16 uppsatser om olika sidor av hans livsverk samt en bibliografi. Bertil Carlberg utgav 1950 en monografi över tonsättaren och Lennart Hedwall 1983 en bildbiografi; båda bär som titel tonsättarens namn. För STIM:s informationscentral skrev den sistnämnde 1984 en broschyr ägnad att sprida kännedom om Peterson-Bergers verk (även engelsk uppl.), och liknande broschyror av Sten Beite, Gösta Percy och Arne Aulin har ombesörjts av Peterson-Berger-Stiftelsen och Peterson-Berger-Sällskapet, bl.a. för spridning på Sommarhagen som nu är inredd som museigård. De nämnda författarna har i ett flertal andra artiklar propagerat för Peterson-Bergers musik, bl.a. Aulin i studien »Bidrag till kännedomen om den unge Peterson-Berger» i *Skriftest till Martin Tegen* (1979). Axel V. Sundqvist gör i *Wilhelm Peterson-Berger, Sven Kjellström och Västerbotten* (1975) viktiga iakttagelser om tonsättarens ungdomsår i Umeå, medan Gösta Norell i konstnärsstudien *Wilhelm Peterson-Berger och dikten* (1991) kritiskt skärskådar tonsättarens texter. Många

viktigare artiklar om Peterson-Berger har genom åren utkommit i essäsamlingar, bl.a. i Alf Nyman, *Musikalisk intelligens* (1928) och *Filosofiskt och ofilosofiskt* (1935); Sven Stolpe, *Det svenska geniet* (1935); samt Olof Rabenius, *Mellan Stockholms strömdrag* (1944), en delvis mycket kritisk personlighetsstudie.

I »Till den himmelske fadern. En vuolleh som symfoniskt tema» (*STM* 1956) belyser Bo Wallner två skilda symfoniska tekniker genom en jämförelse mellan Peterson-Berger och Hildegard Rosenberg, och i Wallner 1–3 (se avd. 12.2) ges flera viktiga sidoblickar på Peterson-Bergers kritikergärning.

Lennart Hedwalls genomgång av tonsättarens pianomusik är publicerad i *STM* 1967, och i *STM* 1975 återfinns Jan Kask, »Wilhelm Peterson-Berger. En länk i en försummad forskning». Viktiga delperspektiv på Peterson-Bergers produktion ges vidare av Stig Rybrant (*Musikvärlden* 1947), Gereon Brodin (*Musikvärlden* 1949) och Telemak Fredbärj (*Studiekamraten* 1955); i *Karlfeldt-studier* 1992 behandlar Lennart Hedwall Peterson-Bergers samarbete och vänskap med Erik Axel Karlfeldt.

Peterson-Berger ägnades specialnummer av tidskrifterna *Musikkultur* 1927:2, *Vår Sång* 1936:5 och *Musikrevy* 1979:1.

12.4 Hugo Alfvén

I centrum för Alfvén-litteraturen står tonsättarens egna memoarer, som utkom i 4 bd: *Första satsen. Ungdomsminnen* (1946), *Tempo furioso. Vandringssår* (1948), *I dur och moll. Från Uppsalaåren* (1949) och *Final* (1952). De sträcker sig fram till hans pensionering från tjänsten som director musices i Uppsala 1939 och finns även i en förkortad version (1 bd, 1972). I memoarerna har Alfvén inarbetat sina relativt fåtaliga äldre artiklar etc., bl.a. om egna kompositioner och om läraren Johan Lindgren (från *Musikmäniskor* 1943; se avd. Allmän litt.). Alfvéns manuskript och största delen av hans brevväxling förvaras i UUB. Det inledande brevcitatet (Alfvén till Stenhammar, Wien 22 december 1903) är citerat efter Bo Wallner 2, s. 173 (se avd. 12.2). Alfvéns efterträdare som director musices, Sven E. Svensson, utgav 1946

en monografi, *Hugo Alfvén som människa och konstnär*, som till stor del bygger på samtal med tonsättaren, och även innehåller en bibliografi. Tidigare hade endast två separat publicerade kortbiografier ägnats Alfvén av resp. Carl Göran Nyblom (1920) och Elsa Marianne Stuart (1924). En komplett verkförteckning, *Hugo Alfvéns kompositioner*, har utarbetats av Jan Olof Rudén (1972), som sedan 1990 redigerar tidskriften *Alfvéniana*. Per Lindfors, *Hugo Alfvén berättar* (1966), är utdrag ur radiointervjuer med tonsättaren.

På uppdrag av Hugo Alfvén-Stiftelsen skrev Lennart Hedwall en mer heltäckande monografi, *Hugo Alfvén. En svensk tonsättares liv och verk* (1973), och samme författare står även bakom en bildbiografi, *Hugo Alfvén* (1990), där också senare rön inarbetats, bl.a. från hans egna bidrag i *Musikrevy* 1978:1, och *KMA:s årschrift* 1980.

Om Alfvéns verksamhet i Uppsala finns att läsa i bl.a. *Akademiska kapellet i Uppsala under 350 år* (1987), och om hans insatser som kördirektör i Gottfrid Kallstenius, *Upsalasången 1913–1930* (1930); C. M. Martling, *Allmänna Sången 1930–1955* (1955); Erik Olsson, *Leksands kyrko- och hembygdsförbund 75 år/Siljansbygdens körförbund 60 år* (1965) samt i de många skrifterna om OD av Knut Nyblom: *Hör I Orpheus drängar. Skildringar ur sångsällskapet OD:s levnad, 1 1853–1913* (1913), 2 1913–1928 (1928) och därefter årliga redogörelser för perioden 1929–49. Vidare tillägnades Alfvén på 70-årsdagen den 1 maj 1942 en samling personligt hållna *OD-minnen* av skilda författare. Personliga minnesbilder ger också Erik Olsson i *Krok-Jerk minns Ankarcrona och Alfvén* (1975) och Sven G. Svenson i »*Hugo Alfvén i kamp mot ålderdomen*», i *Tre porträtt* (1989).

Tidskriften *Musikrevy* ägnade ett specialnummer åt Alfvén (1972:2), och av äldre tidskriftsartiklar må särskilt framhållas några av Carl Godin (i *Vår Sång* 1942:4 och *Sångartidningen* 1957:2), Knut Håkanson (*Vår Sång*, 1929:6–7), Per Lindfors (*Musiklivet–Vår Sång* 1961:3–4), Helge Malmberg (*Sångartidningen* 1937:1), Moses Pergament 1943 (se avd. Allmän lits.) och Sven E. Svensson (*Vår Sång* 1942:4).

PERSONREGISTER

Förkortningar:

amer.	amerikansk (från USA)
bal.m.	balettmästare
eng.	engelsk
f.	född
f (vid sidsiffran)	följande sida
ff	följande två sidor
finl.	finländsk
fr.	fransk
förf.	författare/författarinna
g.	gift
it.	italiensk
kap.m.	kapellmästare
litt.hist.	litteraturhistoriker
lär.	lärare
musikdir.	musikdirektör (militärmusiker)
musikhist.	musikhistoriker
org.	organist
ped.	pedagog
sekr.	sekreterare
sv.	svensk (nationalitet står ej om den är enbart svensk)
tons.	tonsättare/tonsättarinna
viol.	violinist
öst.	österrikisk

- Aarestrup, Emil (1800–1856), dansk läkare, lyriker 383, 487
 Abt, Franz (1819–1885), tysk tons. 195
 Adam, Adolphe (1803–1856), fr. tons. 135, 144
 Adelborg, Ottilia (1855–1936), konstnär Pl. XVII
 Adelwärd, August (1779–1814), hovmarskalk, amatörsångare 132
 Adlerbeth, Jacob (1785–1844), fornforskare, Götiska förbundets stiftare 55, 57
 Afzelius, Arvid August (1785–1871), förf., präst 20, 22, 32, 42, 56–60, 62ff, 66, 237, 288, 311, 324f, 331, 435f, 440
 Afzelius, Anna Charlotta (g. Björling, 1782–1835), vismeddelare, rådmanshusstru 63
 Afzelius, Anna Sofia (f. Dassau, 1778–1839), vismeddelare 63
 Agrell, Sigurd (1881–1937), slavist, förf. 388
 Ahlberg & Ohlssons instrument AB (Olof Ahlberg, ca 1825–ca 1852, och L. Ohlsson, 1825–1893) 197f
 Ahlström, Jacob Niclas (1805–1857), tons., kap.m. 33, 41, 68, 140, 142f, 150, 169, 177, 193, 201, 277, 292–296, 300, 302f, 324f, 328, 363
 Ahlström, Johan Alfred (1833–1910), org., kördirigent, tons. 220
 Ahnfelt, Oscar (1813–1882), sångarpredikant, tons. 34, 231ff
 Alfvén, Hugo (1872–1960), viol., tons., director musices 51f, 205, 243, 280f, 382, 395–398, 412, 415f, 419, 428, 435–440, 445, 455, 457f, 465f, 468, 479, 482–494, 496; och hustru, se Kroyer; och mor (Lotten Axels-

- son Puke, 1841–1913) 486
 Alkan, Charles (1813–1888), fr. pianist, tons. 314
 Almati, Adèle (g. Rundberg, 1861–1919), sångerska 151
 Almlöf, Knut (1829–1899), skådespelare 306
 Almlöf, Nils Wilhelm (1799–1875), skådespelare 135, 290
 Almquist, Anton, se Östlind
 Almquist, Carl Jonas Love (1793–1866), förf. 27ff, 105, 200, 256, 260, 291, 313f, 330, 332, 334, 336
 Alsén, Per, se Hultkläppen
 Ambrosiani, Giovanni Battista (1772–1846), it.-sv. bal.m. 126, 133
 Andersen, Anton (1845–1926), norsk-sv. cellist, tons. 182, 413, 435
 Andersson, Dan (1888–1920), förf. 388
 Andersson, Gössa Anders, se Gössa
 Andersson, Nils (1864–1921), jurist, folkmusiksamlare 77, 80, 238, 241–248
 Andersson, Olof (1884–1964), frisör, spelman, folkmusiksamlare 243
 Andersson, Otto (1879–1969), finl. musikforskare 109, 249
 Andersson, Richard (1851–1918), pianoped., tons. 44, 47, 183, 315, 376, 419, 433, 447, 451, 458, Pl. X
 Andersson, Sven (1838–1893), tecknare 148
 André, Harald (1879–1975), operaregissör 152, 410
 Andrée, Elfrida (1841–1929), domkyrkoorg., tons. 393, 396, 408, 419, 426f, 432f, 439
 Anna från Ydre (1786–?), vismeddelare, piga på Tomestorp, Ydre 63
 Anrep, Karl Axel (1835–1897), förf. 150, 302
 Ansgar (800-talet), Nordens apostel 269
 Apelbom, Axelina (f. Lindmark, 1800-t.), danslärarinna 128
 Appia, Adolphe (1862–1928), schweizisk scenograf 152
 Arlberg, Fritz (1830–1896), sångare, tons. 41, 144–147, 152, 306, 326, 370, 375f, 404, 434; och hustru, se Neruda
 Arnim, Achim von (1781–1831), tysk förf. 54
 Arnoldson, August (1795–?) och Fredrique (1799–?), sångare 132
 Arnoldson, Oscar (1830–1881), sångare 132, 146, 152, 404
 Aronsson, Knis Karl, se Knis
 Arosenius, Johan (1769–1848), fabrikör (Norrköping), sångare, och hustru Laurette, amatörpianist 121
 Arpi, Oscar (1824–1890), lärare, kördirigent 279f
 Arrhén von Kapfelman, Eric (1790–1851), musiklärare (Karlberg), tons. 254, 274, 278f
 Artôt de Padilla, Lola (1881–1933), spansk-belgisk-tysk sångerska 453
 Arwidson, Carl Frithiof (1828–1911), musikförläggare (Göteborg) 191
 Arwidsson, Adolf Ivar (1791–1858), finl.-sv. förf., bibliotekarie 64, 66
 Ascher, Leo (1880–1942), öst. tons. 154
 Aschling (början av 1800-t.), kamrer (Karlberg) 114
 Askerberg, Ferdinand Constantin (1831–1899), bok- och musikhandlare 194
 Askergren, Peter (1767–1818), org., tons. 100
 Asplund, Zelmica (f. Morales, 1877–1957), pianist, pianoped. 465
 Assar, Assar Olsson (1865–1943), musiklärare, musikskribent 204
 Atterberg, Kurt (1887–1974), civilingenjör, tons., musikadministratör 397, 411f, 429f, 439, 442, 495f
 Atterbom, Per Daniel Amadeus (1790–1855), förf., litt.hist. 43, 205, 222, 225, 254, 256f, 273, 279, 311, 329f, 333, 335
 Auber, François (1782–1871), fr. tons. 125, 135, 144, 192, 195, 217, 287, 305
 Augener Ltd, eng. musikförlag 193
 Aulin, Tor (1866–1914), viol., tons., dirigent 44, 46f, 50ff, 115, 170, 172, 202, 346, 381, 412f, 415f, 428, 435, 450, 457–460, 465f, Pl. VII
 Aulin, Valborg (1860–1928), pianist, tons. 419, 427f, Pl. V
- B**ach, Carl Philipp Emanuel (1714–1788), tysk tons. 119
 Bach, Johann Sebastian (1685–1750), tysk tons. 44, 48, 107, 112, 116, 119, 122f, 184, 199, 265, 268, 316, 352f, 396, 459
 Badarzewska, Thekla (g. Baranowska, 1834–

- 1861), polsk amatörtons. 101
 Baer, Abraham (1834–1894), polsk-sv. judisk kantor 98
 Bagge, Julius (1844–1890), musikförläggare 190, 193, 196, 306
 Baillot, François de Sales (1771–1842), fr. viol. tons. 323
 Barcklind, Carl (1873–1945), sångare, skådespelare 411
 Bargiel, Woldemar (1828–1897), tysk tons. 262
 Barth, Heinrich (1847–1923), tysk pianist, pianoped. 458
 Bartók, Béla (1881–1945), ungersk tons., folk-musikforskar 249
 Bauck, Wilhelm (1808–1877), musikskribent, tons. 29, 101, 144, 179, 200f, 206, 313, 320
 Bauer, John (1882–1918), konstnär 492
 Baumgardt, O.B. (1800-t.), pianofabrikant 198
 Becker, Emil (1800-t.), kap.m., tons. 143
 Beckman, Bror (1866–1929), tons., musikped., konservatoriedir. 380f, 417, 437
 Béen, Lars Magnus (1820–1905), musikdir., org., tons. 279
 Beer, Georges Wilhelm (1854–1911), musikförläggare 112, 191, 204
 Beer, Johann Adolph Ferdinand (1792–1864), tysk-sv. viol. 167, 323
 Beethoven, Ludwig van (1770–1827), tysk-öst. tons. 23f, 38, 46, 48f, 51f, 102, 110–117, 119, 121, 125, 192f, 200, 254, 259, 261, 289ff, 309, 313, 315, 328, 332, 343f, 346f, 354, 357, 371, 391, 413, 416, 458ff, 464, 466f, 484, 495
 Behle, Anna (1876–1966), dansped. 181
 Behrens, Conrad (1835–1898), tysk.-sv. sångare 150
 Bellermann, Heinrich (1832–1903), tysk mukhist., tons. 468
 Belletti, Giovanni (1813–1890), it.-sv.-eng. sångare 138, 298
 Bellini, Vincenzo (1801–1835), it. tons. 135, 138, 205, 301, 317
 Bellman, Carl Michael (1740–1795), den svenska Anakreon 32, 41, 102, 140, 195f, 207, 218, 239, 253, 273, 277, 279, 289, 294, 299, 323, 329, 339
 Bengtsson, Ingmar (1920–1989), musik- historiker 421
 Bennet, Mathilda (g. Sundewall, 1821–1901), hovfröken 101
 Berens, Hermann d.ä. (1826–1880), tysk-sv. tons., kap.m., kompositionslärare 38, 68, 114, 143, 167, 179, 267, 302f, 306, 317, 320, 447
 Berens, Herman d.y. (1862–1928), kap.m., tons. 154, 167
 Berg, Alfred (1857–1929), dirigent, tons. 178, 205, 282
 Berg, Isak (1803–1886), sångped. 101, 135, 137f, 176
 Berg, Natanael (1879–1957), veterinär, tons. 381, 410f, 430, 440, 442, 495f
 Berg, Wilhelm (1839–1915), tjänsteman, kultursthist. 207
 Bergenson, Aron (1848–1914), org., teoripedagog 205
 Berger, Ludwig (1777–1837), tysk pianist, tons. 330
 Bergh, Richard (1858–1919), konstnär Pl. VII
 Bergman, Bo (1869–1967), tjänsteman, förf. 384f, 387, 464, 470, 476, 496
 Bergman, Ellen (Eleonora, 1842–1921), sångped. 145, 152
 Bergman, Hjalmar (1883–1931), förf. 470
 Bergström-Simonsson, Anna (1853–1937), sångped. 152, 181
 Bergström, Axel (1864–1907), viol., militär-musiker 115
 Berlioz, Hector (1803–1869), fr. tons. 47, 137, 484
 Beronius, Otto (1820–1895), tjänsteman, gluntsångare 277
 Berthon, Henri (1767–1844), fr. tons. 292
 Berwald, Astrid (1886–1982), pianist, piano-ped. 183
 Berwald, August (1798–1869), viol. 323
 Berwald, Christian Friedrich Georg (1740–1825), tysk-sv. viol. och hustru Brita Agneta (f. Brunau, 1766–1809) 341
 Berwald, Franz (1796–1868), tons. 29, 32, 38f, 42, 47, 51, 95, 115, 135, 138, 179, 193, 199f, 269, 292, 309f, 312, 316f, 320, 326, 328, 340–350, 352, 354f, 360, 366, 369, 409, 416, 426, 432, 459; och hustru Mathilde (f. Scherer, 1817–1888) 341

- Berwald, Georg Johann Abraham (1758–1825), tysk-sv.-rysk fagottist 185
 Berwald, Johan Fredrik (1787–1861), viol., kap.m., tons. 29, 113, 118, 135, 167, 201, 269, 288f, 291, 294, 298, 312f, 324, Pl. XV
 Berwald, Julie (1822–1877), sångerska 109
 Beskow, Bernhard von (1796–1868), hovman, Sv. Akad:s sekr., förf. 140, 287, 289, 291, 305
 Bethge, Hans (1876–1946), tysk förf. 386, 388, 455
 Beyerböck, bröderna John, Mauritz och Leopold, ledare för underhållningskapell i Göteborg ca 1865–85 172
 Bianchi, Francesco (1762–1810), it. tons. 103
 Binnes, syskonen Joseph och Lazar (början av 1800-t.), turnéartister 103
 Birgitta (Birgersdotter, g. Gudmarsson, 1303?–1373), katolskt helgon 359
 Bishop, Anne (1810–1884), eng. sångerska 108, 110
 Bizet, Georges (1838–1875), fr. tons. 144, 151f, 379, 453
 Biörck, Johan Anders (1789–1856), jurist, borgmästare (Stockholm), amatörmusiker 26, 113; och hustru, se Borgman
 Björnson, Björnstjerne (1832–1910), norsk förf. 49, 395, 448, 458, 473, 475
 Blackstadius, Johan Zacharias (1816–1898), konstnär 252
 Blanche, August (1811–1868), förf. 33, 35, 37, 126, 140, 142f, 154, 277, 294ff, 298, 300, 304
 Blangini, Felice (1781–1841), it.-fr. sångare, tons. 100
 Bliss, Philip Paul (1838–1876), nordamer. sångar-predikant 230
 Blomberg, Petrus (Per, 1841–1907), org., sångare, tons. 306
 Blommér, Nils Jakob (1816–1853), konstnär Pl. XI, XII
 Blomqvist, Joël (1840–1930), sångar-predikant 231
 Boberg, Ferdinand (1860–1946), arkitekt 48, 458, Pl. VII; och hustru Anna (f. Scholander, 1864–1935), konstnär, förf. 409, 461
 Boberg, Axel (1876–1946), org., tons. 82, 249
 Boccherini, Luigi (1743–1805), it. tons. 102
 Bochsa, Nicolas (1789–1856), fr. harpist, tons. 108
 Bodach, Carl (ca 1880), tobaksfabrikör, mecenat 449
 Bohm, Carl (1844–1920), tysk tons. 422
 Boieldieu, François Adrien (1775–1834), fr. tons. 24, 125, 132, 287
 Boije af Gennäs, Betty (1822–1854), finl.-sv. sångerska 109
 Boito, Arrigo (1842–1918), it. tons., förf. 144, 146
 Boivie, Hedvig (1864–1923), instrumentfors-kare (Nord. Mus.) 207
 Bolander, Oscar (1840–1914), pianist, tons. 446
 Boman, Jöns (1798–1849), kammarskrivare, journalist, tons. 193
 Boman, Per Conrad (1804–1861), tons., kritiker, ämbetsman 28, 68, 200f, 206, 303, 324
 Bondeson, August (1854–1906), läkare, folklorist, vissamlare 71, 77ff, 238f
 Book, Carl Gustaf (1830–1889), altviol., militärmusiker 128
 Book, Fridolf (1836–1913), viol. 114f, 182
 Boom, Jan van (1807–1872), holländsk-sv. pianist 200, 267, 298, 308, 314ff, 320, 325f, 351, 363
 Borg, Pär Aron (1776–1839), dövstumlära-re, musikhantlare 186f, 192, 196
 Borgman, Lovisa Charlotta (g. Biörck, 1798–1884), viol. 26
 Boström, Christopher Jacob (1797–1866), filosof 182
 Bouilly, Jean Nicolas (1763–1842), fr. dramati-ker 131f, 284
 Bouronville, August (1805–1879), dansk dansör, koreograf 39, 143, 304, 366
 Brahe, Tycho (1546–1601), dansk astronom 394
 Brahms, Johannes (1833–1897), tysk tons. 47, 49, 115f, 122, 261, 326, 328, 338, 346, 355, 392, 416, 421, 437f, 448, 458–461
 Brakel, Gustaf Anton (1782–1853), bankokom-missarie, förf. 288
 Bratt, Gillis (1870–1925), läkare, sångped. 152
 Bratt, Olga (f. Westerberg, 1867–1940) Pl. VII
 Braun, Carl (1788–1835), tysk-dansk-sv. oboist,

- tons. 156, 167, 309, 312
 Braun, Wilhelm von (1813–1860), förf. 105,
 264
 Breitkopf, tyskt musikförlag 187, 415
 Bremer, Fredrika (1801–1865), förf. 27, 100,
 109, 291, 332, 334
 Brendler, Eduard (1800–1831), tons. 29, 31,
 109, 132, 201, 254, 287, 289ff, 325, 332
 Brentano, Clemens (1778–1842), tysk förf. 54
 Brorson, Hans Adolph (1694–1764), dansk
 präst, psalmdiktare 233
 Brougham, Lord Henry (1778–1868), eng. historiker, politiker 209
 Brozont (1800-t.), tonsättare? 125
 Bruckner, Anton (1824–1896), öst. tons. 184,
 390, 463
 Brulo, Baptiste (början av 1800-t.), dansör 133
 Bull, Ole (1810–1880), norsk viol. 28, 105f,
 237
 Bulwer, Edward Lytton- (1803–1873), eng.
 förf. 326
 Burén, Axel (1842–1923), operachef 409
 Burkhardt (1800-t.), tysk? tons. 192
 Bülow, Hans von (1830–1894), tysk pianist,
 dirigent, tons. 45, 51, 112
 Byron, George Gordon (1788–1824), eng. lord,
 förf. 410
 Byss-Kalle (Carl Ersson Bössa (Bousard),
 1783–1847), spelman (nyckelharpa) 76
 Byström, Johan Thomas (1810–1870), officer,
 amatörmusiker (Karlskrona) 120
 Byström, Oscar (1821–1909), militär, affärsman,
 tons., hymnolog 44, 120, 350, 390,
 398, 432
 Byström, Thomas (1772–1839), militär, piano-ped., tons. 176, 183
 Bäckström, Edvard (1841–1886), publicist,
 förf. 375
 Böcklin, Arnold (1827–1901), schweizisk
 konstnär 435
 Bögh, Erik (1822–1899), dansk förf. 300
 Böhme, W. (ca 1860), fabriksledare 210
 Börjesson, Johan (1790–1866), präst, förf. 303
 Böttiger, Carl Vilhelm (1807–1878), förf.,
 litt.hist. 98, 269, 279, 284, 294, 336, Pl.
 XV
- Carelius, Emil (1878–1966), körledare, musikhändlare 191
 Carell, Adolf Emanuel (1854–1934), militär-musiker 173
 Carestini ("Cusanino"), Giovanni (ca 1705–1760), it. kastrat-sångare 133
 Carl August (1768–1810), prins, tronföljare 269
 Carlander, Carl (1870–1952), sångare 154
 Carlberg, Frithiof (1800-t.), teaterchef 150
 Carlgren, Albert Elis (1870–1933), stiftssekr., förf. 476
 Carlheim-Gyllensköld, Sigrid (1863–1938), pianist, musikped. 183
 Carlsson, Berndt (1854–?), cellist, militärmusiker 115
 Carstensen, Johannes Peter (1833–1893), dansk-sv. viol., musikdir. 259, 263
 Casagli, Christina (f. Wässelius, 1794–1842), sv.-it. sångerska 134; och make Lodovico (1769–1831), it.-sv. dansör 100
 Catalani, Angelica (1780–1849), it. sångerska 108, 300
 Cedercreutz, Emil (1879–1949), finl. skulptör, förf. 445
 Cederlund, Johan (1800–1864), grosshandlare, punsch-fabrikant 279
 Cervin-Stéenhoff, Nicolaus Johan (1805–1879), präst, förf. 332
 Cherubini, Luigi (1760–1842), it.-fr. tons. 23,
 119, 192, 270, 290, 323, 332
 Chevé, Émile (1804–1864), fr. sångped. 180
 Chopin, Frédéric (1810–1849), polsk-fr. pianist, tons. 111f, 125, 200, 218, 237, 316, 356,
 419f, 422, 473
 Christiani, Lise (?–1853), dansk? cellist 300
 Christiernsson, Henrik (1845–1915), skådespelare, förf. 406
 Chronwall, bröderna Jöns (1851–1909) och Martin (1856–1938), visförläggare, skillingstryck-förf. 72
 Chwatal, Franz Xaver (1808–1879), böhmisk-tysk tons., pianoped. 192
 Claeson, Eugénie (1841–1918), pianist, piano-ped. 182, Pl. XVII
 Claudius, Carl (1855–1931), dansk-sv. affärsman, instrumentsamlare, mecenat 52, 207

- Claudius, Matthias (1740–1815), tysk förf. 259
 Claussen, Julia (f. Ohlsson, 1879–1941), sångerska 152, 404, 407
 Clementi, Muzio (1752–1832), it. pianist, tons. 314
 Clewberg, Abraham Niklas, se Edelcrantz
 Collberg, A. (1830-t.), tyrolalpsångare 104
 Cornelius, Peter (1824–1874), tysk tons. 51
 Crælius, Carl Magnus (1773–1842), sångped. 26, 100, 109, 133ff, 138, 176
 Craig, Gordon (1872–1966), eng. teaterman, förf. 152
 Cramær, Mauritz (1818–1848), förf. 154, 300
 Crémont, Pierre (1784–1846), fr. viol., tons. 131
 Cronhamn, Frithiof August (1856–1897), musikbibliotekarie (KMA) 204
 Cronhamn, Johan (Jöns Peter, 1803–1875), sångped., tons., KMA:s sekr. 193, 200f, 219, 279
 Cronstedt, Margareta (f. Cederström, 1796–1883), amatörmusiker 100
 Crusell, Bernhard (1775–1838), finl.-sv. tons., klarinettist 23, 26, 29, 35, 101, 132, 140, 143, 167, 193, 254f, 269, 277, 287f, 297f, 300, 309–312, 317, 321, 323, 328, 346
 Curwen, John (1816–1880), eng. präst, musikped. 180
 Czapek, Joseph (1825–1915), böhmisisk-sv. tons., dirigent 38, 98, 104, 106, 113f, 116, 122, 125, 143, 171, 173, 267f, 306, 316
 Czerny, Carl (1791–1857), öst. pianist, tons. III, 193
- Dahlgren, Carl Fredrik (1791–1844), präst, förf. 278, 288
 Dahlgren, Fredrik August (1816–1895), ämbetsman, förf. 33, 42, 207, 294, 298f
 Dahlström, Carl Andreas (1806–1889), konstnär 264
 Dalayrac, Nicolas (1753–1809), fr. tons. 23, 132, 287
 Dalcroze, se Jaques-Dalcroze
 Dalin, A.G. (ca 1870), förf. 302
 Danielsson, Per (1823–1922), spelman (Jämtland) 77
 Dannström, Isidor (1812–1897), sångped., tons. 138, 140, 145, 197, 298, 301, 376
 Dartois, François (1788–1867), fr. dramatiker 140, 305
 d'Aubert, Eduard (1813–1873), tysk-sv. viol. 104, 106, 114f, 323
 David, Félicien (1810–1876), fr. tons. 146
 Davidson, Wilhelm (1812–1883), konditor 106f, 326
 de Broën, Abraham (1758–1804), skådespelare 131, 133
 de Broën, Charlotte (g. Deland, 1807–1864), skådespelerska 142
 de Broën, Isaac (1783–1814), teaterdir. 133
 Debussy, Claude (1862–1918), fr. tons. 253, 390, 420f, 423, 425, 440, 453f
 De Geer på Finspång (trol. Emanuel, 1786–1829), kammarherre 176
 De Geer, Louis (1818–1896), statsminister 37
 Deland, Fredrik (1812–1894), teaterdir., skådespelare 142f
 Deland, Louis (1772–1823), dansör, skådespelare 135, 284
 Deland, Pierre Joseph (1805–1862), teaterdir., skådespelare 142f
 Delibes, Léo (1836–1891), fr. tons. 453
 Delsarte (1811–1871), fr. sångare 145f
 Delsbostintan, se Gawell
 Dennery, Philippe (1811–1899), fr. dramatiker 150
 Dente, Joseph (1838–1905), viol., dirigent, tons. 143, 167, 400, 405f, 412, 432
 De Ron, Martin (1789–1817), köpmann, tons. 176, 311
 Desideria (Désirée Clary, 1777–1860), Karl XIV Johans drottning 269
 Dessirier, Hippolyte (?–1878), musikped. 181f, 184
 De Wahl, Anna (f. Lundström, 1844–1889), sångerska 150; och make Oscar (1832–1873), kap.m., tons. 143, 301
 Diabelli, Anton (1781–1858), öst. tons., musikförläggare 193
 Didring, Ernst (1868–1931), förf. 412
 Dietrichson, Lorentz (1834–1917), norsk-sv. konsthistor., förf. 434
 Dillner, Johan (Johannes) (1785–1862), präst, sångare 56f, 59, 92f, 177, 231
 d'Indy, Vincent (1851–1931), fr. tons. 405, 416

- Djurström, Erik Wilhelm (eg. Strandberg, 1787–1841), teaterdir. 133, 140, 305
- Donizetti, Gaetano (1797–1848), it. tons. 124f, 135, 138, 144, 195, 205, 217
- Drachmann, Holger (1846–1908), dansk förf. 49, 378, 383, 388, 394, 446, 448
- Drake, Erik (1788–1870), tons., musikteorilärae 57, 64, 108, 176, 205, 266, 284, 309, 311, 363
- Dumanoir (pseud. för Philippe-François Pinen, 1806–1865), fr. dramatiker 150
- Duprez, Gilbert (1806–1896), fr. sångare 146
- Du Puy, Edouard (1770–1822), schweizisk(?) sv. viol., sångare, dirigent, tons. 22ff, 29, 35, 101, 121, 132, 134, 138, 167, 201, 269, 284, 287, 290, 309, 312f, 321, 328, 342
- Dussek, Jan Ladislav (1760–1812), tjeckisk tons. 193
- Duveyrier, se Mélesville
- Dybeck, Richard (1811–1877), fornforskare, folklorist 32, 42, 47, 65–70, 193, 237, 240, 242, 275f, 302, 324
- Düben, Gustaf (1624–1690), kap.m., tons. 93f
- Düring, Edward (1848–1926), sångare, körlärare 122
- Döhler, Theodor (1814–1856), tysk pianist, tons. 116
- E**beling, Mathilda (1826–1851), sångerska 109, 138
- Edelcrantz, Abraham Niklas (f. Clewberg, 1754–1821), finl.-sv. ämbetsman, förf. 275
- Edholm, Erik af (1817–1897), operachef 40
- Edison, Thomas (1847–1931), uppfinnare 48
- Edling, Dina (f. Niehoff, 1854–1935), sångerska 151f, 405, Pl. XVII, XVIII
- Edlund, Maja, spelman, dotter till Pelle Fors 75
- Edström, Liva (Olivia, g. Järnefelt, 1876–1971), sångerska 152
- Edvards Johansson, Karin (1909–), fabod-kulterska 84
- Egg, Ingeborg Olofsdotter (1797–1847), soldathustru, vismeddelare 73ff
- Eggert, Joachim Nikolas (1779–1813), tysk-sv. tons., kap.m. 24, 35, 57, 167, 176, 268f, 283f, 287f, 309ff, 321
- Ehrenreich, Carl (1800–1867), militärmusiker, musikped. 178
- Eichendorff, Joseph von (1788–1857), tysk förf. 259
- Ek, Selma (1856–1941), sångerska 145f, 406
- Ekelund, Vilhelm (1880–1949), förf. 385, 387
- Eklöf-Trobäck, Sigrid (1873–1948), sångerska, teaterchef 154
- Ekmärck, Jon Ulrik (1794–1830), historiker, amatörmusiker 108
- Ekwall, Knut (1843–1912), konstnär, amatörmusiker 111, 121, 124
- Elffors, Lars Erik (1817–1869), teaterchef; och hustru Thérèse (f. Öberg, 1823–1905), skådespelerska, teaterchef 150
- Elfvik, Per August (1842–1880), präst, förf. 306
- Elgar, Edward (1857–1934), eng. tons. 415, 459
- Elisabet av Rumänien ("Carmen Sylva", 1843–1916), drottning, förf. 400
- Elkan, Nathan (1834–1879), och Albert Schildknecht (1833–1919), musikförläggare 40, 190f, 195, Pl. V, VI
- Ellberg, Ernst (1868–1948), tons., kompositionslär. 437
- Elmlöd, Johannes (1853–1910), sångare, regissör 447; och hustru Sigrid ("Toivo", f. Pettersson, 1860–1926), förf. 410
- Enescu, Georges (1881–1955), rumänsk viol., tons. 415, 417, 453
- Engdahl, Axel (1863–1922), revyförf., teaterchef 154
- Engelke, Fredrik (1848–1906), ritlärare, sångdiktare 231
- Englund, Erik Gustaf (1862–1941), nyckelharpspelman (Uppland) 236
- Enna, August (1859–1939), dansk tons. 408
- Envallsson, Carl (1756–1806), librettist, musiklexikon-förf. 87ff, 140
- Ericsson, C.J. (mitten av 1800-t.), skollärare, publicist 200
- Eriksson, Josef (1872–1957), musiklär., musikkritiker, tons. 388, 424
- Ersson, Jan, se Gulamålavitén
- Ersson, Jon (1854–1940), spelman (Hälsingland) 82

Ersson, Jämt Olof (1872–1938), spelman (Dalarne) 83
 Ersson, Ljuder Anders, se Ljuder
 Eugénie (1830–1889), prinsessa, tons. 101f
 Ewald, Johannes (1743–1781), dansk förf. 283
 Ewerlöf, Frans Anton (1799–1883), generalkonsul 209
 Eysden, Jan van (ca 1870), musiker (Gbg), tons. 306, 431

Falkenholm, Jonas (1794–1869), tullinspektör, viol. 113, 316, 331f
 Fall, Leo (1873–1925), öst. tons. 154
 Fallström, Daniel (1858–1937), förf. 405
 Fauré, Gabriel (1845–1924), fr. tons. 253, 390, 417, 453
 Faust, Carl (1825–1892), tysk kap.m., tons. 125
 Fehr, Ludwig (ca 1790–ca 1860), tysk-dansk-sv. litograf, musiktryckare 187
 Feilitzen, Urban von ("Robinson", 1834–1913) och hustru Lotten (Charlotta, f. Lindblad, 1829–1912) 337
 Ferrario, A. (början av 1800-t.), it. turnéartist 102
 Fersen, Axel von (1755–1810), riksmarskalk 269
 Fexer, Bernhard (1836–1900?), kap.m. 116
 Field, John (1782–1837), irländsk-rysk pianist, tons. 314
 Finn Karin (Pers Karin Andersdotter, 1834–1912), vismeddelare (Dalarna) 80
 Flodmark, Johan (1837–1927), musik- och teaterhist. 204, 207
 Florsen, se Fredin
 Flotow, Friedrich von (1812–1883), tysk tons. 135, 150, 217
 Foroni, Jacopo (1825–1858), it.-sv. dirigent, tons. 35f, 116f, 135, 138, 167, 300, 325, 353
 Fors, Pelle (Peter Magnus Johansson Fors, 1815–1908), spelman (Östergötland) 75f
 Forsberg, Julie (1800-t.), amatörpianist 102
 Forsell, Carl Gustaf af (1783–1848). statistiker 25; och dotter Marie-Louise (1823–1852), herrgårdsfröken (Yxe) 105
 Forsell, John (1868–1941), sångare, operachef 151f, 408, Pl. XVII

Forsell, Gunnar (1859–1903), xylograf 203
 Forsslund, Karl-Erik (1872–1941), förf., folklivsforskare 248f
 Forssman, Carl August (1846–1916), musiklärares, präst 42, 207
 Forström, Edvard (1854–1934), tecknare 50
 Fougt, Henrik (1720–1782), not- och boktryckare 185
 Franck, César (1822–1890), fr. tons. 51, 390, 417, 420, 427, 453
 Franz, Robert (1815–1892), tysk tons. 261f
 Franzén, F.V. (ca 1900), målare, körsångare (soc дем.) 223
 Franzén, Frans Michael (1772–1847), finl.-sv. förf., biskop 59, 323
 Fredin, August (1853–1946), lärare, folkmusiksamlares 247
 Fredin, Nils Mårtensson ("Florsen", 1823–1907), spelman (Gotland) och hustru Elisabeth Olofsdotter (1821–1897), vismeddelare 247f
 Fredrik (Frederik Vilhelm Karl, 1797–1881), prins av Nederländerna, g. 1825 med Louise av Preussen (1808–1870) 267
 Frese, Jakob (1691–1729), ämbetsman, förf. 335
 Friberg, Frans (1822–1913), tons., militärmusiker 121, 195, 303
 Fries, Ludvig (1815–1903), ämbetsman, amatorcellist 202
 Frigel, Pehr (1750–1842), tons., KMA:s sekreterare 22, 29, 89f, 97, 175f, 265
 Frumerie, Gunnar de (1908–1987), tons. 497
 Fryklund, Daniel (1879–1965), språklärare, instrumentforskare 207
 Fryklöf, Harald (1882–1919), org., harmonilär., tons. 387, 398, 417, 419, 495
 Frykman, Nils (1842–1911), sv.-amer. sångarpredikant 231ff
 Fryxell, Anders (1795–1881), historiker, förf. 299
 Fröberg, Carl Johan (1812–1884), musikped., teaterdir. 150, 182, 201, 206
 Fröberg, Mauritz (1851–1907), skådespelare, teaterchef 150
 Frödin, Paula, se Lizell
 Fröding, Gustaf (1860–1911), förf. 49, 380f, 384f, 387f, 398, 456f, 462, 464, 476, 488

- Frösslind, Elise (Elisabeth, g. Lindström, 1793–1861), sångerska 134
 Fundin, Wilhelmina (1819–1911), sångerska 109f
 Fürstenberg, Pontus (1827–1902), kommunalman, konstmecenat 123
 Fägerplan, Axel Johan (1788–1865), konstnär 24

- G**abrielsson, Karl Johan (1861–1901), journalist 225
 Gade, Niels W. (1817–1890), dansk tons., dirigent 270, 392f, 419, 428, 431f, 436
 Galli, Vincenzo (1798–1858), it. sångare, ledare av operatrupp 135
 Galli-Marié, Célestine (1840–1905), fr. sångerska 151
 Garberg, fabrikörsfamilj (Gävle, 1830-talet) 26
 García, Manuel (1805–1906), spansk-fr. sångped. 135, 137f
 Garibaldi, Giuseppe (1807–1882), it. patriot 37
 Gaudelius, Carl (1800-t.), tysk ledare av operatrupp 150
 Gowell-Blumenthal, Ida ("Delsbostintan", 1869–1953), landsmålartist, förf. 46f
 Gehrman, Carl (1867–1946), musikförläggare 190f, 196
 Geibel, Emanuel (1815–1884), tysk förf. 259, 262
 Geijer, Erik Gustaf (1783–1847), historiker, förf., tons. 20, 22f, 27–30, 36, 41f, 48, 55–60, 63–66, 101f, 105, 109, 113, 126, 140, 182, 193, 195, 199ff, 218, 230, 255ff, 259, 269, 274, 279, 311ff, 316, 325, 329–336, 338f, 381; och hustru, se Lilljebjörn
 Geijerstam, Kristina af (f. von Hofsten, 1779–1856), fru (brukspatron, Frösvidal) 23
 Gelhaar, Mathilda (f. Ficker, 1814–1889), sångerska 109f, 138
 Gellrich, Constantin (1843–[efter 1913]) kap.m. 172
 Gilbert, Jean (Max Winterfeld, 1879–1942), tysk kap.m., tons. 154
 Gilbert, William Schwenck (1836–1911), eng. dramatiker 147

- Gilck, Karl (1867–1923), tysk-sv. tons., tandläkare 411
 Gille, Jacob Edvard (1814–1880), tons., kap.m., ämbetsman 68, 201, 266, 292, 317, 319f, 326f
 Gille, Wilhelm Theodor (1816–1868), teaterchef 142
 Görcke, Fredrik Alexander (1817–1866), sim- och danslärare 128
 Gleerup, Christian Vilhelm Kühl (1800–1871), dansk-sv. bokförläggare 191
 Gluck, Christoph Willibald (1714–1787), tysk-öst. tons. 23, 48, 109, 138, 152, 273, 408
 Gnosspelius, Wilhelm (1809–1887), kyrkomusiker, tons. 122, 205, 392f
 Godard, Benjamin (1849–1895), fr. tons. 405, 413, 416, 428
 Goethe, Johann Wolfgang von (1749–1832), tysk förf. 54, 256, 259, 329f
 Goldschmidt, Otto (1829–1907), tysk-eng. pianist, tons. 137
 Gounod, Charles (1818–1893), fr. tons. 39, 125, 144, 146f, 253, 260, 401, 409
 Grabow, Mathilda (g. Taube, 1852–1940), sångerska 145f, 404
 Graffman, Carl Samuel (1801–1862), konstnär Pl. XVI
 Grafström, Anders Abraham (1790–1870), historiker, präst, förf. 279
 Grafström, Jean (1859–1925), sångare 405
 Grahil, Traugott (ca 1860), militärmusiker? 218
 Granberg, Jeanette, se Stjernström
 Granberg, Per Adolf (1770–1841), boktryckare, ämbetsman, förf. 284
 Graun, Carl Heinrich (1704–1759), tysk tons. 119
 Gregori, Marianna de (början av 1800-t.), ital.? sångerska 108
 Grevillius, Nils (1893–1970), dirigent 167
 Grieg, Edvard (1843–1907), norsk tons. 42, 48f, 123, 358, 378, 381, 383, 392, 395, 413, 415, 417, 419, 422, 445, 453f, 461, 473, 480
 Grillparzer, Franz (1791–1872), öst. förf. 372
 Grimm, bröderna Jacob (1785–1863) och Wilhelm (1786–1859), tyska språkhistoriker 54
 Grundén, Abraham Julius (1779–1834), ämbetsman, tons. 269

Grundéns pianoskola (ca 1840) 363
 Grünberg, Rosa (g. Sjöstedt, 1878–1960), sångerska 411
 Grønland, Peter (1761–1825), tysk-dansk musikskribent, ämbetsman 60
 Grundtvig, Svend (1824–1883), dansk folkminnesforskare 62
 Guagliarini, madame (början av 1800-t.), it. sångerska 108
 Gudmundsson, bröderna Carl (1882–1950) och Olof (1880–1950), spelmän, låtsamlare 85f
 Guido av Arezzo (1000-talet), kantor, musikteoretiker 181
 Guilmant, Alexandre (1837–1911), fr. org., tons. 425, 432
 Gulamålaviten (Jan Ersson, 1799–1846), spelman (nyckelharpa) 81
 Gumpert, Nathan Jacob (1805–1854), bokhandlare 191f
 Gunzl, Joseph (1810–1889), kap.m., tons. 128
 Gustaf, prins (1827–1852), tons. 32, 41, 10f, 140, 195, 260, 276f, 279, 298, 302, 400
 Gustafsson, Richard (1840–1918), journalist, förf. 272
 Gustav I (Wasa, 1496–1560), konung i Sverige från 1523 273
 Gustav II Adolf (1594–1632), konung i Sverige från 1611 240, 273, 492
 Gustav III (1746–1792), konung i Sverige från 1771 185, 239, 269, 404, 476
 Gustav IV Adolf (1778–1837), Sveriges konung 1796–1809 21, 55, 131
 Gyllenhaal, Mathilda, se Montgomery
 Günther, Julius (1818–1904), sångped. 109f, 136ff, 145ff, 152, Pl. XVII
 Gås-Anders (Anders Ljungqvist, 1815–1896), spelman (Uppland) 76
 Gössa Anders Andersson (1878–1963), spelman (Dalarna) 83, 244f

Haeffner, se Hæffner

Hagemeister, Richard (1846–1916), tysk-sv. viol. 115
 Haglund, Robert (1844–1930), tecknare 40, 183, 404, Pl. XX
 Hagman, Carl Julius (1864–1921), sångare 405

Hagman, Sigurd (ca 1900), sångare 154
 Halévy, Fromental (1799–1862), fr. tons. 150
 Hall, Louis (Carl Ludvig Hallencreutz, 1814–1858), sv.-fr. pianist, tons. 111
 Hallbeck, Carl Svante (1827–1897), tecknare, xylograf 197, 220f,
 Hallberg, Bengt Wilhelm (1824–1883), org., körledare, tons., hymnolog 42, 95, 180, 183, 207, 316; och dotter, se Norlind
 Halldén, Björn ("Nalle", 1862–1935), kap.m. 412
 Hallén, Andreas (1846–1925), tons., dirigent 38, 44f, 50, 122f, 125, 151, 167, 174, 208, 268, 326, 375f, 393, 404–409, 434ff, 440, 458, 477
 Hallencreutz, Carl Ludvig, se Hall
 Hallström, Ivar (1826–1901), tons. 39, 45, 125, 144, 146f, 177, 195f, 260f, 270, 283, 298, 304f, 339, 376, 394, 400–406, 408, 411f
 Hansson, Axel (1869–1911), skådespelare, teaterchef 154
 Haquinius, Algot (1886–1966), pianist, tons. 381, 387, 425
 Harteveld, Wilhelm (1859–1927), sv.-rysks tons., musiketnolog 479
 Hartmann, Johann Ernst (1726–1793), tysk-dansk tons. 283
 Hartmansdorff, August von (1792–1856), ämbetsman 30
 Hasse, Johann (1699–1783), tysk tons. 133
 Hastings, Thomas (1784–1872), nordamer. publicist, kyrkomusiker 230
 Hauch, Carsten (1790–1872), norsk-dansk förf. 142
 Haupt, August (1810–1891), tysk kyrkomusiker, org. 448
 Hauptmann, Moritz (1792–1868), tysk musikteoretiker, tons. 119, 270, 351
 Hauser, Matthias, Georg, Maria och Dorothea (i Sverige 1828), tyrolska natursångare 104
 Haydn, Joseph (1732–1809), öst. tons. 23, 26, 102, 113ff, 117ff, 122, 125, 184, 192, 265f, 268, 270, 309, 313, 320, 321, 332, 346, 390, 431, 467
 Hazelius, Artur (1833–1901), folklorist, Skansens skapare 47, 85, 208, 238ff
 Hebbe, Signe (1837–1925), sångerska, teater-

- ped. 137f, 145f, 152, 237, 299, 301
 Hebbe, Wendela (f. Åstrand, 1808–1899), förf. 301
 Hedberg, Frans (1828–1908), förf. 36, 150, 283, 301–304, 352, 354, 367, 374, 400, 408
 Hedberg, Tor (1862–1931), förf. 49, 381, 458
 Hedblom, Skölds Anders, se Skölds
 Hedbom, Johan Carl (1806–1880), bok- och musikhandlare 188
 Hedenblad, Ivar (1851–1909), director musices, tons. 51, 205, 259, 282, 393
 Hedin, Lorentz Alfred (1832–1915), kanslisekr., förf. 306
 Hedin, Lars Gustaf (1817–[efter 1902]), musikdir. 279
 Hedvig Elisabeth Charlotta (1759–1818), Karl XIII:s drottning 131
 Hegel, Georg Wilhelm Friedrich (1770–1831), tysk filosof 55
 Heiberg, Johan Ludvig (1791–1860), dansk förf. 140, 295, 300, 303f
 Heidenstam, Verner von (1859–1940), förf. 49, 379ff, 384f, 387, 396, 412, 455, 457f, 462ff, 470, 475, 494
 Heine, Heinrich (1797–1856), tysk förf. 258f, 261f, 271, 337, 375, 435, 458
 Heintze, Wilhelm (1849–1895), org., tons. 205, 425
 Heinzelmann, Albert (1820–1882), schweizisk-sv. klarinettist, militärmusiker 104, 171
 Heise, Peter (1830–1879), dansk tons. 379
 Heland, Frans von (1843–1923), militär, tons. 411
 Hellquist, Karl Gustaf (1851–1890), konstnär 409
 Hellström, bröderna Allan (1904–1984) och Anselm (1904–), spelmän (Östergötland) 75
 Hellström, Carl (1841–1916), konstnär Pl. XVIII
 Henneberg, Richard (1853–1925), tysk-sv. dirigent, tons. 151, 167, Pl. XVIII
 Hennings, Henrik (1848–1923), dansk musikförläggare 463; och hustru Betty (f. Schnell, 1850–1939), skådespelerska 449
 Herbold, Carl (1855–1903), kap.m., teaterchef 154
 Herder, Johann Gottfried von (1744–1803), tysk förf. 54f, 58, 67
 Héritte-Viardot, Louise Pauline (1841–1918), fr. sångped., tons. 116
 Hermannus, se Nicolaus
 Herrig, Hans (1845–1892), tysk förf. 405
 Hervé, Florimond (1825–1892), fr. tons. 305
 Herz, Henri (1806–1888), öst.-fr. pianist III
 Hesse, Davida (g. Lilienberg, 1877–1964), sångerska 151
 Hessler, Carl Gustaf (1816–1899), teaterchef 142
 Hey, Julius (1832–1909), tysk sångped. 380
 Hierta, Lars Johan (1801–1872), publicist, politiker 27
 Hildebrand, Fredrik Wilhelm (1785–1830), gitarrist, viol. 193, 254
 Hildebrand, Emil (1848–1919), historiker 208
 Hildebrandsson, Hildebrand (1791–1858), hovman, pianist, musiksksribent, tons. 200
 Hiller, Johann Adam (1728–1804), tysk tons. 133
 Hilleström, S.M. (början av 1800-t.), bok- och musikhandlare (Göteborg) 191
 Hindemith, Paul (1895–1963), tysk tons. 390, 476
 Hirsch, Abraham (1815–1900), musikförläggare 40, 188ff, 194–197, 258, 336, 354
 Hirsch, Otto (1858–1945), musikförläggare 189, 197
 Hirschfeld, Johann Michael Friedrich (1776–1841), tysk-sv. valthornist 167, 321
 Hjertstrand, Peter Magnus (1852–1919), präst, org. 93ff
 Hjort Anders (Olsson, 1865–1952), spelman (Dalarna) 76
 Hjortsberg, Lars (1772–1843), skådespelare 135
 Hodell, Frans (1840–1890), förf. 130, 140, 154, 302, 304, 306
 Hoffmann, August (1827–1884), pianofabrikant 198
 Hoffmeister, Franz Anton (1754–1812), tysk tons., musikförläggare 100
 Holm, Carl August (början av 1800-t.), boktryckare, bok- och musikhandlare 191
 Holmberg, Emelie (g. Hammarskjöld, 1821–1854), sv.-amer. sångerska, tons. 177, 193, 256
 Holmberg, Olof (1871–1948), musikped. 204

Homeros (trol. 700-t. f.Kr.), forngrekisk förf.
(Iliaden) 54
Hopfen, Hans (1835–1904), tysk förf. 408
Hornbostel, Erich von (1877–1935), öst.-tysk
musiketnolog 249
Hostrup, Jens Christian (1818–1892), dansk
förf., präst 143
Huch, Ricarda (1864–1947), tysk förf. 384
Hulberg, Per Ulrik (1784–1834), apotekare,
förf. 291
Hultén, Carl Bernhard (1842–[efter 1890]),
kap.m., tons. 150
Hultkläppen (Per Alsén, 1834–1898), spelman
(Hälsingland) 76
Hultquist, Gustaf (1859–1926), ingenjör, kör-
ledare 51
Humbla, Carl Robert (1828–1907), kyrkomu-
siker 96
Hummel, Johann Nepomuk (1778–1837),
böhmisk-tysk pianist, tons. 110, 113, 314,
316, 351
Humperdinck, Engelbert (1854–1921), tysk
tons. 151
Hurka, Friedrich Franz (1762–1805), böh-
misk-tysk sångare, tons. 325
Huss, Frans (1830–1912), musikskribent 191,
202, 204, 206
Hwasser, Daniel (1817–1871), juvenal, teater-
sekr. 277
Hylén, Oscar (1846–1885?), tons. 116, 320, 432
Hyltén-Cavallius, Gunnar Olof (1818–1889),
kulturhist., förf. 295
Hünten, Franz (1793–1878), tysk-fr. pianist,
tons. 192
Håkanson, Knut (1887–1929), musikped.,
tons. 388, 415, 425, 430
Håkansson, Hjalmar (1844–1901), sångare,
kantor 181
Hæffner, Johann Christian Friedrich (1759–
1833), tysk-sv. tons., kap.m., director musi-
cæs 22, 29, 31, 35, 42, 59ff, 65, 87–96, 119,
133f, 167, 175f, 199, 205, 265f, 269, 273–
276, 279, 307, 330
Hägg, Gustaf (1867–1925), org., tons. 419
Hägg, Jacob Adolf (1850–1928), pianist, tons.
419, 431ff
Händel, Georg Friedrich (1685–1759), tysk-
eng. tons. 23, 44, 48, 118f, 122, 184, 199,

205, 265f, 268, 270, 353, 390, 459
Högstedt, Arthur (ca 1870–1942), koling,
konstnär 154
Höijer, Benjamin (1767–1812), filosof 55
Höijer, Johan Leonard (1815–1884), musikskri-
bent 42, 68, 201, 205
Ibsen, Henrik (1828–1906), norsk dramatiker
49, 401, 410, 412, 448, 460
In de Bétou, Mathilda (1820–1903), sångerska
109
Indy, Vincent d', se d'Indy
Ingelman, Göran Gabriel (1788–1844), äm-
betsman, förf. 269
Isouard, Niccolò (1775–1818), fr. tons. 24,
100, 132
Jacobsen, Jens Peter (1847–1885), dansk förf.
49, 379, 383, 388, 395f, 449f, 458
Jacobsson, John (Jacques, 1835–1909), musik-
handlare, tons. 41, 191, 263, 393, 433
Jahn, Otto (1813–1869), tysk arkeolog, musik-
historiker 206
Jahnke, August (1821–1890), tysk-sv. körledare
31, 121, 220ff
Jan i Seltorp (ca 1900), bondkomiker 46
Janet, Gustave (1829–?), fr. litograf 162
Jansson, Christian (1845–1899), teaterdekora-
tör 404, 407, 410
Jansson, Joel (1892–1977), spelman (nyckel-
harpa) 81
Janzon, Pelle (Per, 1844–1889), sångare 405
Jaques-Dalcroze, Émile (1865–1950), schwei-
zisk musikped., tons. 181f
Jean-Paul (Johann Paul Friedrich Richter,
1763–1825), tysk förf. 329
Jeanson, Gunnar (1898–1939), musikhistoriker
372, 495
Jenner, Edward (1749–1823), vaccinationens
uppfinnare 98
Joachim, Joseph (1831–1907), tysk viol. 358
Johansson, Karin Edvards, se Edvards
Johnn, Carl (1857–1938), musikhandlare 191,
194, 196
Jolin, Johan (1818–1884), förf. 135, 276, 292,
299, 301–305

- Jonsson, Josef (1887–1969), tons. 495
 Jonsson, Nils, se Lapp-Nils
 Josephine (1807–1876), Oscar I:s gemål 25
 Josephson, Edvard (1825–1882), musikhändlare 190ff, 196
 Josephson, Ernst (1851–1906), konstnär 388, 447
 Josephson, Jacob Axel (1818–1880), tons., kyrkomusiker 29, 35, 44, 48, 51, 95f, 106, III, 119, 122, 190, 192, 195f, 201, 205f, 230, 259, 269f, 275, 279, 282, 317, 328, 332, 334, 338f, 353, 392, 395, 419
 Josephson, Ludvig (1832–1899), regissör, teaterchef 39, III, 143, 303, 349, 351f, 366, 404
 Josephson, Wilhelmina (Mina, g. Schück, 1816–1906), pianist, pianolärare III, 334, 351
 Jungstedt, Matilda (g. Linden, senare Reutersvärd, 1864–1923), sångerska 151f, 154, 404, 408
 Jämt Olof Ersson, se Ersson
 Järnefelt, Armas (1869–1958), finl.-sv. dirigent, tons. 167
 Jödde i Göljaryd, se Rosén
 Jönsson, Per, se Lomjansgutten
- K**ant, Immanuel (1724–1804), tysk filosof 55
 Karl XII (1682–1718), konung i Sverige från 1697 37, 240, 273, 275, 281, 304
 Karl XIII (1748–1818), konung i Sverige från 1809 21f, 131, 268f
 Karl XIV Johan (1763–1844), konung i Sverige från 1818 21f, 31, 131, 139, 175, 187, 269, 284f, 287, 294, Pl. IV
 Karl XV (1826–1872), konung i Sverige från 1859 109, 139, 143, 267, 270, 277, 287, 302
 Karlfeldt, Erik Axel (1864–1931), förf. 49, 380, 384f, 387, 396, 474f, 485, 494
 Karlsson-Stig, Ante (1885–1967), konstnär 480
 Karsten, Christopher (1756–1827), sångare 131, 134
 Kernell, Per Ulrik (1797–1824), Bellmansångare, student 329f; och mor Charlotta Elisabet (f. Burén, 1774–1837), prostinna 329
 Kerstin i Eneby fattigstuga (Kerstin Persdotter, 1750–1826), vismeddelare 63
 Key, Gustaf (1844–?), teaterchef 150
 Keyland, Nils (1867–1924), museiintendent 243
 Kiel, Friedrich (1821–1885), tysk tons. 419, 448
 Kinberg, Lars O. (1833–1921), grosshandlare, akvarellist 107
 Kinmansson, Lars Gustaf (1822–1887), sångare 404
 Kinmansson, Selfrid (1849–1911), ämbetsman, förf. 154
 Kirchner, Theodor (1823–1903), tysk tons. 419
 Kistner, tyskt musikförlag 352
 Kjellander, Nils Theodor (1859–1911), musiklär., tons. 411
 Kjellberg, Frithiof (1836–1885), konstnär 299
 Kjellberg, Johan Gustaf (1846–1904), klarinettist, musikdir. 163
 Kjellén, Rudolf (1864–1922), historiker 273
 Kjellstrand, Johan Fredrik (1826–1898), musikdir., tons. 432f
 Kjellström, Sven (1875–1950), viol. 115, 428
 Kjerulf, Halfdan (1815–1868), norsk tons. 280, 395
 Klinckowström, Axel (Alexander, 1867–1936), zoolog, förf. 409
 Klint, Fredrik Wilhelm (1811–1894), org., pianolärare, tons. 316, 413
 Knebelsgården (mittan av 1800-t.), tysk? kap.m. 107
 Knis Karl Aronsson (1913–1980), spelman (Dalarna) 86
 Knorring, Sophie von (f. Zelow, 1797–1848), förf. 27, 100
 Knös, Brita (f. Wijnblad, 1733–1800), domprostинна 229
 Knös, Thekla (1815–1880), förf. 106, 269f, 334
 Koch, Rudolph (1838–1898), vinhandlare, musikmecenat 113
 Koch, Sigurd von (1879–1919), pianist, tons., förf. 386, 388, 417, 423ff, 440
 Kock, J.H. (ca 1820), fr. trumvirtuos 103, 125
 Kodály, Zoltán (1882–1967), ungersk tons. 249
 Koskull, Marianne (1785–1841), hovfröken, societetssångerska 100, 132

- Kotzebue, August (1761–1819), tysk förf. 132, 287
 Kræmer, Robert von (1791–1880), landshövding (Uppsala) 30, 109
 Krafft, Per d.y. (1777–1863), konstnär 26
 Kraus, Joseph Martin (1756–1792), tysk-sv. tons. 201, 269
 Krenek, Ernst (1900–), tjekkisk-öst.-amer. tons. 496
 Kreutzer, Rodolphe (1766–1831), tysk.-fr. viol., tons. 321
 Krook, Axel (1831–1893), publicist 301
 Krøyer, Maria (f. Triepcke, g. 1) Krøyer, 2) Alfvén, 1867–1940), konstnär 486
 Krøyer, Peter Severin (1851–1909), konstnär 486
 Kuhe, Wilhelm (1823–1912), tjekkisk-eng. pianist, tons. 422
 Kuhlau, Frederik (1786–1832), tysk-dansk tons. 100, 279, 303f
 Kullberg, Herman Anders (1772–1834), förf. 269
 Kumlien, Knut Hjalmar (1837–1897), tecknare, arkitekt 33
 Kücken, Friedrich Wilhelm (1810–1882), tysk tons. 195
 Küster, Johann Heinrich (?–1842), tysk dirigent 167
 Königswinter, se Müller von Königswinter
 Körling, August (1842–1919), tons., dirigent 115, 196, 263, 381, 393
 Körling, Felix (1864–1937), tons., kördirigent 122, 411
 Körner, Theodor (1791–1813), tysk förf. 292
- L**abatt, Leonard (1838–1897), sångare 406
 Labitzky, Joseph (1802–1881), öst. kap.m., tons. 125, 127
 Lachner, Ignaz (1807–1895), tysk dirigent, tons. 167, 353
 Lagerbeljke, Gustaf (1777–1837), ämbetsman, operachef 131
 Lagercrantz, Vilhelm (1825–1886), tons., militärmusiker 124
 Lagerlöf, Selma (1858–1940), förf. 408
 Laget (1821–1875), fr. sångped. 146
 Lago, se Netzel
- Lamartine, Alphonse de (1790–1869), fr. förf., politiker 119
 Lambert, Helfrid (f. Sundquist, 1869–1954), sångerska, tons. 154, 411
 Lambert, Joseph August (1776–1837), teaterchef 133
 Lamperti, Francesco (1813–1892), it. sångped. 145
 Landgren, J.P. (1800–t.), tons. 194
 Landin, Anders Petter (1811–1881), bok- och musikhändlare (Gävle) 196
 Landtbom, Anders Fredrik (1807–1874), adjunkt (Göteborg), förf. 268
 Lang, Josef (1865–1946), böhmisk-sv. harpist, repetitör 167
 Lange-Müller, Peter Erasmus (1850–1926), dansk tons. 151, 379, 449f, 452
 Lanner, Joseph (1801–1843), öst. kap.m., tons. 35, 127
 Lapp-Nils (Nils Jonsson, 1804–1870), spelman (Jämtland) 75ff
 Larsén-Todsen, Nanny (1884–1982), sångerska 152
 Larsson, Carl (1853–1919), konstnär 45, 446, 451, 472, 494
 Larsson, Lars-Erik (1908–1986), tons., dirigent, director musices 455, 497
 Larsson, Marcus (1825–1864), konstnär 302
 Larsson, Reser Anna, se Reser
 Lasso, Orlando di (1530?–1594), nederl.-tysk tons. 199
 Laugren, Olof (1819–1910), klockare, spelman (Gotland) 248
 Laurell, Yngve (1882–1975), etnolog, folkmusiksamlare 83, 249f
 Lauréus, Alexander (1783–1823), finl.-sv. konstnär Pl. I
 Laurin, Carl Johan Oscar (1813–1853), skolman, körlärdare, tons. 219
 Laurin, Olof Petter Reinhold (1806–1885), präst, spelman (Gotland) 248
 Lavas Margit (ca 1900), hornblåserska Pl. XIII
 Lecocq, Charles (1832–1918), fr. tons. 147, 150, 195
 Lefébure-Wély, Louis (1817–1869), fr. tons. 101
 Leffler, Karl Peter (1863–1922), folkmusikfors-

- kare 244, 246f
Lehár, Franz (1870–1948), ungersk-öst. tons.
154
Leipziger, Harald (1866–?), revyförf. 154
Lejdström, Oscar (1858–1926), sångare, sångped. 152
Lemière, Antoine Marin (1723–1793), fr. förf.
142
Lena i Klockaregården (ca 1870), piga, vismeddelare (Småland) 79, 81
Lenau, Nikolaus (pseud. för Niembsch von Strehlenau, 1802–1850), ungersk-tysk förf.
442
Leoncavallo, Ruggero (1858–1919), it. tons.
151
Leuhusen, Adelaide, se Valerius
Leutner, Albert (?–1871), tysk tons. 125
Levasseur, Nicolas Prosper (1791–1871), fr. sångare, sångped. 145
Levenhagen, Johan Peter (1770–1832), teaterchef 133
Lewerth, Carl Johan (1818–1888), tons., musiklärare 96
Levertin, Oscar (1862–1906), litt.hist., förf.
49, 380, 382, 388, 397, 457f, 460, 463, 470,
475, 489
Levin, Herman Carlson (1864–1948), gitarrfabrikant 198
Liander, John (1863–1934), teaterchef 154
Lidbeck, Anders (1772–1829), estetiker 26,
205; och hustru Brita Katarina (f. Munch af Rosenschöld, 1788–1864), sångerska 26
Lidner, Olof (1867–1949), militärmusiker, dirigent 174
Liljefors, Bruno (1860–1939), konstnär 394
Liljefors, Ruben (1871–1936), tons., dirigent
122, 394, 438f
Lilljebjörn, Anna Lisa, (g. Geijer, 1790–1861), vismeddelare 63
Limnell, Fredrika (f. Forssberg, g. 1) Svedbom, 2) Limnell, 1816–1892), värdinna i kulturell salong 413
Lincke, F.A. (början av 1800-t.), bok- och musikhändlare (Göteborg) 191
Lincoln, Abraham (1809–1865), USA:s president 218
Lind, Jenny (1820–1887), sångerska 29, 34, 39,
40, 101, 105, 109f, 136ff, 144, 237, 259, 290,
298, 332, 334f, 343, 351, 369, 433, Pl. XV;
och make, se Goldschmidt
Lindahl, Per (ca 1890), arbetarjournalist? 225
Lindberg, Johan (1837–1914), finl.-sv. viol.
484
Lindberg, Oskar (1887–1955), org., tons. 397,
440, 495
Lindberg, Paula, se Lizell
Lindberg, Per (1785–1868), konstnär 341
Lindberg, Per (1890–1944), regissör, förf. 412,
470
Lindblad, Adolf Fredrik (1801–1878), tons.
28f, 35, 40, 42, 48, 106f, 113, 137, 177, 178,
193, 195, 199f, 230, 254, 256–260, 269,
289ff, 301, 316ff, 328, 329–340, 351, 360,
409, 495; och hustru Sophie (f. Kernell,
1802–1886) 329, 334, 337
Lindblad, Anders (ca 1850), skollärare, körledare (Arbrå) 219
Lindblad, Axel (1861–1939), sångare, teaterchef 154
Lindblad, Elis Vilhelm (1828–1878), förf. 271
Lindblad, Otto (1809–1864), körledare, tons.
31f, 195, 218, 275f, 279, 282, 302, 325
Lindblom, Olle (ca 1900), viol. 84
Lindeberg, Anders (1789–1849), journalist,
teaterchef 33, 139f, 292
Lindegren, Amalia (1814–1891), konstnärinna
Pl. XIV
Lindegren, Johan (1842–1908), kyrkomusiker,
tons., kontrapunktslärare 45, 96, 177, 202,
204, 395, 398, 405, 416, 419, 425, 428f, 468,
483
Lindeman, Ludvig Mathias (1812–1887), norsk tons., folkmusiksamlare 62
Linden, Emil (1859–1914), sångare, regissör
112, 154
Lindgren, Adolf (1846–1905), musikskribent
42, 204, 206, 208, 262, 354, 361, 375f, 392,
400f, 406, 427, 453
Lindholm, Erik (1874–1952), violinbyggare 198
Lindmark, Carl Otto (1830–1901), teaterchef
150
Lindqvist, Johan Anton (1759–1833), teaterchef 133
Lindroth, Adolf (1824–1895), viol. 115, 328
Lindstrand, Albert (1835–1907), pianoped.,

- tons., musikhändlare 191
 Lindström, Albert (1853–1935), org., tons. 231
 Lindström, Carl Gustaf (1779–1855), sångare 131, 134
 Lindström, Nils (1863–1913), musikförläggare (Malmö visförlag) 72
 Lindström, Peter Fredrik (1840–1893), Operans maskinmästare 39, 144, Pl. XX
 Ling, Jan (1934–), musikhistoriker 74, 81
 Ling, Jetta (Henrica Carolina, g. Liedbeck, 1810–1893), förf. 306
 Ling, Per Henrik (1776–1839), förf., "svenska gymnastikens fader" 18, 56, 64, 269, 292f
 Linné, Carl von (1707–1778), naturforskare 55, 486
 Li-Song-Flu (1870–?), kinesisk poet 386
 Liszt, Franz (1811–1886), öst.-fr.-tysk pianist, tons. IIIIf, 184, 237, 271, 326, 390, 393, 406, 433f, 474, 485
 Lithander, Carl Ludvig (1773–1843), militär, pianist 114
 Littmarck, Carl Gottfried Reinhold (1842–1899), kap.m., tons. 150, 264, 302, 411
 Livijn, Clas (1781–1844), ämbetsman, förf. 283f, 288, 311
 Lizell, Paula (f. Frödin, g. 1) Lindberg, 2) Lizzell, 1873–1962), sångerska, sångped. 152
 Ljunggren, Gustaf (1823–1905), litt.hist. 206
 Loenbom, mademoiselle (Brita Lisa (Elisabet), 1782–1861), vismeddelare 63
 Loewe, Carl (1796–1869), tysk tons. 262
 Logier, Johann Bernhard (1777–1846), tysk musikped. 177, 205, 330
 Lomberg, Oscar (1861–1911), sångare, sångped., teaterchef 154
 Lomjansgutten (Per Jönsson, 1816–1875), spelmann (Värmland) 76
 Lovén, Nils Eberhard (1846–1925), org., musiklär., tons., musikskebent 393
 Lowry, Robert (1826–1899), nordamer. sångar-predikant 230
 Lucca, Pauline (1841–1908), it.-tysk sångerska 152
 Lumbye, Georg (1843–1922), dansk kap.m. 171
 Lumbye, Hans Christian (1810–1874), dansk kap.m., tons. 124, 301
 Lund, Bjarne (1858–1894), norsk-sv. sångare 154
 Lundahl, Otto (1867–1918), musikledare 1888–1904 (Frälsningsarmén) 212f
 Lundberg, A.E. (ca 1860) 218
 Lundberg, Lennart (1863–1931), pianist, pianoped., tons. 419ff
 Lundell, Johan August (1851–1940), språkfors-kare 245, 248
 Lundgren, Alfred (1843–1916), musikdir., org., riksdagsman 202
 Lundh, August (1838–1916), musikped., org. 182, 205
 Lundholm, C.A. Victor (1846–1935), musik- och pianohändlare 231
 Lundin, Richard (1859–1933), sångare 154
 Lundquist, Abraham (1817–1892), musikförläggare 36, 40f, 188–191, 193, 195f, Pl. II, IX, X
 Lundqvist, Carl Fredrik ("Lunkan", 1841–1920), sångare 146f, 276, Pl. XVIII
 Lundqvist, Ernst (1851–1938), förf. 42
 Lundquist, Georg (1869–1953), musikförläggare 191
 Lundström, Isidor ("Isidoro y Pomposo", 1843–1925), godsägare, förf. 306
 Luther, Martin (1483–1546), kyrkoreformator 9of, 269, 396
 Lutteman, Hugo (1837–1889), manskvartett-ledare 222
 Lybeck, Mikael (1864–1925), finl. förf. 439
 Lönnroth, Elias (1802–1884), finl. förf., utgi-vare av Kalevala 62
 Löwegren, Leonard Ludwig (1817–1894), pianist, militär 111
 Löwenhjelm, Gustaf (1771–1856), diplomat, amatörsångare 132, 284
- M**acpherson, James (1736–1796), skotsk förf., utgivare av Ossian 54
 Magito, systrarna Angélique (g. Jerving, 1810–1895) och Thérèse (g. Håkansson, ?–?), sångerskor 133
 Magnusson, Clary (f. Wilson, 1851–1923), vär-dinna i musikalisk salong 413
 Mahler, Gustav (1860–1911), öst. tons, dirigent 380, 382, 466
 Malling, Jørgen (1836–1905), dansk tons., mu-

- sikped. 122, 393
 Malmberg, Per Gustaf (1870–1955), hovpredikant 393
 Malmberg, Sibbe ("Nergårds-Lasse", 1855–1955), fotograf, bondkomiker 46
 Malmling, Carl Johan (1862–1947), dragspelsfabrikant 198
 Malmqvist, Per David (1823–1886), bergsingenjör, sångledare (Åtvidaberg) 211
 Malmsjö, Johan Gustaf (1814–1891), pianofabrikant 198
 Malmström, August (1829–1901), konstnär 226, 374
 Mankell, Abraham (1802–1868), sångped., musikskskribent 42, 51, 119, 197, 205f
 Mankell, Gustaf (1812–1880), org. 96, 419, 446
 Mankell, Henning (1868–1930), pianist, tons. 381, 387, 417, 421, 430, 495
 Mann, August Ferdinand (början av 1800-t.), cellist 132
 Mann Mats Persson-Källgren (1864–1900), murare, amatörvio. (Dalarna) 85
 Mannerhjerta, Ulric Emanuel (1775–1849), militär, musikhändlare 186ff, 196
 Marie (1800-t.), tonsättare? 125
 Marschner, Heinrich (1795–1861), tysk tons. 110
 Marsollier, Benoit Joseph (1750–1817), fr. dramatiker 132
 Marteau, Henri (1874–1934), fr.-tysk-sv. viol., dirigent, tons. 470
 Martinsson, Herman (1834–1901), skådespelare, förf. 301
 Mascagni, Pietro (1863–1945), it. tons. 125, 151
 Mason, Lowell (1792–1872), nordamer. tons. 230
 Massenet, Jules (1842–1912), fr. tons. 151
 Masset, Jean Jacques (1811–1903), belgisk-fr. sångped. 145, 147
 Mazarin (Giulio Mazarini, 1602–1661), it.-fr. kardinal, statsman 290
 Mazer, Johan (1790–1847), fr.-sv. grosshandlare, musikmecenat 41, 44, 113, 115, 316f, 331, 413, 428
 Megelin, Carl (1763–1836), tysk-sv. cellist 167
 Méhul, Étienne Nicolas (1763–1817), fr. tons.
- 23, 100, 132, 284, 287, Pl. XIX
 Meijersson, Josef Henrik (?–1844), grosshandlare, förf. 298
 Meissner, August (1833–1903), tysk-sv. cellist, kap.m. 36, 38, 114ff, 124, 170, 431ff, Pl. II
 Meissner, Hjalmar (1865–1940), kap.m., skriftställare 125, 167
 Melchers, Melcher (1882–1961), tons. 440
 Mélesville (Anne Honoré Joseph Duveyrier, 1787–1865), fr. dramatiker 332
 Melin, Karl Alfred (1849–1919), lärare, förf. 359f, 392ff, 458
 Mellgren, Axel (ca 1900), viol. 84
 Menander, Henrik (1853–1917), fackföreningsman, förf. 43, 225
 Mendelssohn, Arnold (1855–1933), tysk org., tons. 390
 Mendelssohn, Felix (1809–1847), tysk tons., dirigent 35, 41, 102, 110, 113f, 116–119, 125, 137, 184, 195, 205, 257–260, 262f, 265f, 270, 290, 316f, 328, 330, 332, 338, 343, 346, 376, 390f, 413, 422, 433
 Meyer, Jean Fredrik Henrik (1822–1893), tysk-sv. viol. 114
 Meyerbeer, Giacomo (1791–1864), tysk-fr. tons. 39, 100, 125, 135, 137f, 143f, 195, 205, 217, 298, 301, 404, 409, Pl. XX
 Meyerson, se Meijersson
 Mezger, Franz (1760?–1810?), tysk-fr. pianist, tons. 110
 Michaëli, Louise (f. Michal, 1830–1875), sångerska 109, 138, 145f
 Millöcker, Karl (1842–1899), öst. tons. 150
 Moberg, Carl-Allan (1896–1978), musikhistoriker 249
 Moe, Jørgen (1813–1882), norsk folklorist, förf. 62
 Molander, Aurora (1876–1962), pianist, musikped. 438
 Molander, Olof (1892–1966), regissör 412
 Molin, Johan Peter (1814–1873), skulptör 36f, 270, 280, Pl. III
 Montesquieu, Charles de (1689–1755), fr. förf. 53
 Montgomery, Mathilda (f. d'Orozco, g. Montgomery 1817–25, g. Gyllenhaal fr. 1839, 1796–1863), it.-sv. sångerska, amatörtöns. 24, 26, 41, 100, 193, 256

Morales, Olallo (1874–1957), tons., dirigent, KMA:s sekr. 438, 464
 Morén, John (1854–1932), kyrkomusiker, koralforskare 398
 Moscheles, Ignaz (1794–1870), böhmis-tysk pianist, tons. 177, 314, 351, 363
 Mozart, Wolfgang Amadeus (1756–1791), öst. tons. 23f, 48, 100, 102, 113, 115f, 119, 122, 125, 132, 138, 143f, 146, 192f, 195, 217, 254, 261, 265, 270, 306, 309f, 313f, 328, 332, 405, 458f, 466f
 Muck, Karl (1859–1940), tysk dirigent 460
 Munch af Rosenschöld, Brita Katarina, se Lidbeck
 Munktell, Helena (1852–1919), tons. 404f, 416f, 440
 Munthe, Henrik (1798–1880), hovrättsråd, amatörmusiker 113
 Musard, Philippe (1793–1859), fr. kap.m. 35, 123f, 326
 Musorgskij, Modest (1839–1881), rysk tons. 151
 Müller, Carl (1778–1831), tysk-sv. litograf, musiktryckare 187
 Müller, Carolina (f. Halle, g. 1) Walther, 2)
 Müller, 1755–1826), dansk-sv. sångerska 131
 Müller von Königswinter, Wolfgang (1816–1873), tysk förf. 263, 357, 359
 Myrberg, August Melcher (1825–1917), lärare, tons. 279
 Måansson, Carl August (1865–1934), spelman (Östergötland) 76
 Möller, Astolf Mozart (1829–[efter 1903]), lektor (Helsingborg) 207
 Möller, Albert Wilhelm (1809–1881), bok- och musikhändlare, industriman 196
 Möller, Göran (1824–1908), kap.m. (Norrköping), tons. 264
 Möller, Henrik (1852–1918), sånglärare, tons. 282
 Möller, Nils Peter (1803–1860), domkyrkotor, tons. 43, 225; och son, se A. M. Möller
 Mörner, Hjalmar (1794–1837), konstnär 120, 339

Nagel, Johan (Jean) Jakob (1807–1885), mährisk-sv. viol., gitarrist, tons. 323, 328
 Napoleon I Bonaparte (1769–1821), fr. statsman 21, 53, 242, 284, 323, 497
 Naterberg, Greta (1772–1818), vismeddelare, soldathustru 63
 Natt och Dag, Jakob Otto (1794–1865), militär, tecknare 114
 Nauckhoff, Otto (1788–1849), militär, amatortons. 176
 Naumann, Johann Gottlieb (1741–1801), tysk tons. 131, 147, 195, 273, 346, 362, 411
 Nergårds-Lasse, se Malmberg
 Neruda, Franz (1843–1915), böhmis-dansk cellist, dirigent, tons. 485
 Neruda, Maria (g. Arlberg, 1840–1922), böhmis-sv. viol. 115
 Neruda, Wilma (Wilhelmina, g. 1) Norman 1864–69, 2) Hallé, 1838–1911), böhmis-sv.-eng. viol. 115, 353f, 358
 Nestroy, Johann Nepomuk (1801–1862), öst. skådespelare, dramatiker 140, 302
 Netzel, Laura ("Lago", f. Pistolekors, 1839–1927), pianist, tons. 47, 381, 419, 427
 Neukomm, Sigismund von (1778–1858), öst. tons. 119
 Neumann, Angelo (1838–1910), öst. sångare 406
 Neumann, Waldemar (1848–1915), dansk-sv. kap.m. 171
 Nicolai, Otto (1810–1849), tysk tons. 116, 150
 Nicolaus Hermanni (Hermannus, Nils Hermansson, 1326–1391), biskop, hymndiktare 392
 Nielsen, Birgitte Henriette (1815–1900), dansk förf. 300
 Nielsen, Carl (1865–1931), dansk tons. 123, 417, 422, 466, 470, 496
 Niemann, Walter (1876–1953), tysk musikhist. 419ff
 Nietzsche, Friedrich (1844–1900), tysk filosof 383, 395, 475
 Nikisch, Artur (1855–1922), ungersk dirigent 51, 406, 437, 460
 Nilsson, Emil (ca 1890), sångare 405
 Nilsson, Christina (g. de Casa Miranda, 1843–1921), sv.-fr. sångerska 45, 112, 137, 146f,

- 237, 292, 342
 Nilsson, Nils (1842–1929), violinbyggare (Malmö) 198
 Niska, Adolf (1884–1960), sångare, skådespelare 411
 Nissen, Henriette (g. Saloman, 1819–1879), sv.-dansk-rysk sångerska, sångped. 98, 109, 138; och brodern Abraham, judisk kantor 98
 Nodermann, Preben (1867–1930), dansk-sv. tons., hymnolog 96
 Nordblom, Johan Erik (1788–1848), sånglärare, tons., director musices 29, 140, 178, 195, 205, 269, 273, 393, 405
 Nordenberg, Bengt (1822–1902), konstnär 97
 Nordforss, Karl Gustav (1763–1832), militär, 2:e operachef, förf. 284
 Nordlin, August (1832–1880?), musiklär., tons. 404
 Nordqvist, Conrad (1840–1920), musikdir., tons., dirigent 114f, 143, 167f, 180, 218, 388, 400, 405f, 412, 419, Pl. XVIII
 Nordqvist, Gustaf (1886–1949), org., tons. 387
 Nordström, Ludvig (1882–1942), förf. 492
 Norén, Richard (1847–1922), präst, kyrkomusiker 204, 398
 Norlander, Emil (1865–1935), revyförf. 154, 194
 Norlind, Nils Peter (1853–1927), samt hustru Johanna (f. Hallberg, 1858–1929), organister, musikpedagoger 183
 Norlind, Tobias (1879–1947), musikforskare 52, 207f
 Norman, Ludvig (1831–1885), tons., dirigent 35f, 38ff, 41f, 45, 49, 115f, 122, 126, 143, 167, 176f, 179, 196, 201, 204, 262f, 270ff, 292, 304f, 315, 317, 328, 339, 350–362, 369, 376f, 392f, 395, 405, 412, 416, 419, 426ff, 431ff, 447, 495, Pl. XX; och hustru, se Neruda
 Norrby, Johannes (1904–), naturvetare, sångare, kördirektör, konserthuschef 398
 Norrie, Anna (f. Pettersson, 1860–1957), sångerska 154
 Novalis (Friedrich von Hardenberg, 1772–1801), tysk förf. 222
 Novander, Frans Ferdinand (1826–1897), teaterchef 150
 Nyblæus, Gustaf (1783–1849), tecknare Pl. XIX
 Nyblom, Carl Rupert (1832–1907), litt.- och konsthist. 42, 102, 128, 206, 259, 270, 394
 Nybom, Johan (1815–1889), förf. 32, 276
 Nyerup, Rasmus (1759–1829), dansk historiker 55
 Nygren-Kloster, Karl (1876–1954), röstped. 152, 184
 Nylander, August Reinhold (1819–1891), kantor, musikdir. 124
 Nyström, Anton (1842–1931), läkare, förf. 47
 Nyström, Johan P. (1839–1900), harmonium- och pianofabrikant 198
 Nägeli, Hans (1773–1836), sångped., musikskribent 210
- O**ehlenschläger, Adam (1779–1850), dansk förf. 31, 100, 139, 303, 406
 Oesten, Theodor (1813–1870), tysk tons. 422
 Offenbach, Jacques (1819–1880), tysk-fr. tons. 125, 143f, 147, 150, 195, 304ff
 Ohlson, Hildegard (g. Harring, 1871–?), skådespelerska, sångerska 154
 Ohlson, Johan Ludvig (1838–1891), org., musikhändlare, tons. 197, 446
 Ohlson, L., se Ahlberg
 Ohlsson, Richard (1874–1940), viol., tons. 430
 Olofsson, Elisabeth, se Fredin
 Olsen, Ole (1850–1927), norsk tons. 151
 Olsson, Adolf (1841–?), brevbärare, vismeddelare (Halland) 77ff
 Olsson, Assar, se Assar
 Olsson, Nils (ca 1900), dragspelare 84
 Olsson, Olof ("Lillback-Olle", 1856–1942), spelman (Hälsingland) 82
 Olsson, Otto (1879–1964), org., tons. 398, 415, 425, 428, 438, 495
 Onslow, George (1784–1852), eng.-fr. tons. 113, 413
 Orozco, Mathilda, se Montgomery
 Oscar I (1799–1859), konung i Sverige från 1844 31, 101f, 109, 118, 176, 179, 193, 267, 269, 273, 275, 285, 287–291, 294, 329, 332, 335f, 338
 Oscar II (Oscar Fredrik, 1829–1907), konung i

Sverige från 1872, KMA:s preses 1864–1872
38, 47, 95, 143, 179, 269f, 394, 400f, 404,
408, 476, 486
Oscär, Anna (f. Thulin, 1875–1915), sångerska
151f, 407
Oscär, Martin (1879–1921), sångare 407
Ossian (trol. 300-t.e.Kr.), mytisk keltisk bard
20, 54
Ossiannilsson, Karl Gustav (1875–1970), förf.
28f, 487
Osten, Emil van der, d.ä. (1847–1905), tysk
skådespelare, teaterchef 150
Otterström, Ludvig (1838–1892), teaterchef
150
Owen, Samuel (1774–1854), eng.-sv. mekani-
ker 25
Overskou, Thomas (1798–1873), dansk förf.,
teaterhist. 303

Paban, August Teodor (1808–?), präst (Upp-
sala stift), förf. 92
Pacius, Fredrik (1809–1891), tysk-sv.-finl.
tons. 132, 195, 303
Padilla, Lola, se Artôt
Paér, Ferdinando (1771–1839), it.-fr. tons. 192
Paganini, Nicolò (1782–1840), it. viol., tons.
323
Palestrina, Giovanni Pierluigi da (1525–1594),
it. tons. 119, 184, 199, 205, 267, 398
Palmer, Herman (1863–1942), präst, tons. 398
Palmlad, Wilhelm Fredrik (1788–1852), pu-
blicist, boktryckare 187
Palmquist, bröderna Gustaf (1812–1867), bap-
tistpredikant, och Per (1815–1887), bokför-
läggare 34, 231
Palmstedt, Carl (1785–1870), tekniker, akusti-
ker 207
Panzeron, Auguste Mathieu (1795–1859), fr.
musikped., tons. 100
Passy, Edmond (Edvard, 1789–1870), fr.-sv.
pianist, org., tons. 254, 314f, 325
Pauli, Georg (1855–1935), konstnär Pl. VII
Paulsen, John (1851–1924), norsk förf. 260
Peckos Per (1808–1877), spelman (Dalarna)
76
Per Mickelsson Pâve, se Pâve
Pergament, Moses (1893–1977), tons., mu-

sikskribent 409
Pergolesi, Giovanni Battista (1710–1736), it.
tons. 119
Persdotter, Ris Kersti (1858–1938), hornblåser-
ska (Dalarna) 242
Persson, Mann Mats, se Mann
Pestalozzi, Johann Heinrich (1746–1827),
schweizisk ped. 210
Peters, tyskt musikförlag 193
Peterson, Gustaf Fredrik (1848–1926), pianist,
musikped. 183
Peterson-Berger, Wilhelm (1867–1942), tons.,
musikskribent 19, 46f, 49f, 52, 101f, 151,
153, 207f, 372, 375, 380f, 383f, 388, 395, 408,
410f, 415, 419ff, 438f, 445, 450, 458, 460f,
470–481, 494, 496, Pl. IX
Pettersson, Pehr (Peter) (1813–1891), org., sång-
lärade, tons. 95f
Petre, Johan Tore (1793–1853), brukspatron,
riksdagsman 30
Pettersson, Anders (1841–1898), sv.-eng. viol.
114, 328
Peyron, Fredrika ("Ika", f. Asp, 1845–1922),
tons. 381
Pfitzner, Hans (1869–1949), tysk tons. 476
Philipsson, Jonas (1827–1891), journalist 300
Piscator, Conrad (1833–1903), adjunkt (Vä-
nersborg) 207
Pixérécourt, Guibert de (1773–1844), fr. förf.
130, 287f
Planquette, Robert (1848–1903), fr. tons. 147
Pleyel, Ignaz (1757–1831), fr. pianist, pianofa-
brökör, tons. 100
Posse (mitten av 1800-t.), baron, löjtnant,
sångare 102
Potenza, Michel Angelo (1723?–1800), it.-
dansk sångped. 134
Pratté (ca 1800), "mechanicus" och son Ed-
vard (1799–1875), böhmisk-sv. harpist, tons
105f, 324
Prechtler, Otto (1813–1881), öst. dramatiker
292, 350
Preumayr, Carl Joseph (1780–1849), tysk-sv.
sångare, cellist, fagottist 132
Preumayr, Franz (1782–1853), tysk-sv. fagottist
132, 156, 167
Preumayr, Johan Conrad (1775–1819), tysk-sv.
fagottist 321

Proch, Heinrich (1809–1878), öst. tons. 30f
 Puccini, Giacomo (1858–1924), it. tons. 151
 Påve, Per Mickelsson (1857–?), samisk jojkare
 250

Qvarsbom, Anna Ericsdotter (1774–1847),
 båtmanshustru, vismeddelare 73, 75

Rachmaninov, Sergej (1873–1943), rysk
 tons. 253
 Raff, Joseph Joachim (1822–1882), tysk tons.
 413
 Rahbek, Knud Lyne (1760–1830), dansk förf.
 55
 Randel, Andreas (1806–1864), viol., tons. 33,
 35f, 114, 176, 195f, 218, 299, 303, 318f, 323ff,
 328
 Ranft, Albert (1858–1938), teaterentreprenör
 152f, 168, 170, 173, 411
 Rangström, Ture (1884–1947), tons. 380f,
 387f, 396, 410ff, 419, 429f, 438, 440, 442ff,
 464, 468, 470, 495f
 Rappholt, Bengt Gustaf (1746–1815), kapten,
 amatörmusiker 23, 102
 Rask, Lovisa (1819–1907), änka, vismeddelare
 79
 Recke, Ernst von der (1848–1933), dansk förf.,
 visforskare 379, 383
 Reger, Max (1873–1916), tysk tons. 390, 417
 Rendahl, Claes (1848–1926), kyrkomusiker,
 tons. 96
 Retzius, Gustaf (1842–1919), anatom, förf.
 394
 Richter, Hans (1843–1916), tysk dirigent 51,
 460
 Ridderstad, Carl Fredrik (1807–1886), publi-
 cist 37
 Ridderstolpe, Caroline (f. Kolbe, 1793–1878),
 tysk-sv. sångerska, tons. 26, 193, 256
 Riedel, Karl (1827–1888), tysk kömdirigent 371
 Riego, Amalia (1850–1926), sv.-amer. sånger-
 ska, sångped. 404
 Ries, Ferdinand (1784–1838), tysk pianist,
 tons. 323f
 Rietz, Julius (1812–1877), tysk dirigent, tons.
 351

Rimskij-Korsakov, Andrej (1844–1908), rysk
 tons. 151
 Ringnér, August (1821–1880), kakelfabrikör,
 teaterägare 150
 Rinman, Ludvig (1800-t.) 279
 Ris Kerstin, se Persdotter
 Ristori, Adelaide (1822–1906), it. skådespeler-
 ska, teaterped. 145
 Rochlitz, Johann Friedrich (1769–1842), tysk
 musikskribent 200
 Rode, Jacques Pierre (1774–1830), fr. viol.,
 tons. 23, 110, 321
 Rollin, Karl Gustav (1797–1867), präst, förf.
 292
 Romberg, Andreas (1767–1821), tysk viol.,
 tons. 119
 Romberg, Bernhard (1767–1841), tysk cellist,
 tons. 113, 323
 Romson, Janne (1873–1956), rektor, folkmu-
 siksamlaare 241
 Roos, Johan Peter (1818–1892), teaterchef 142,
 147
 Rosbeck, Gustaf (1827–1887), oboist, militär-
 musiker, musikped. 178
 Rosén, Erik Gabriel von (1775–1866), jurist,
 org., orgelbyggare 91f
 Rosén, Johan Magnus (1806–1885), pianist,
 tons., musikskribent 193, 200, 326
 Rosén, Karl Peter ("Jödde i Göljaryd", 1855–
 1900), bergsingenjör, folklivsforskare,
 bondkomiker 46f
 Rosenberg, Hilding (1892–1985), tons., diri-
 gent 412, 430, 495f
 Rosenius, Carl Olof (1816–1868), väckelsepre-
 dikant 231f
 Rossini, Gioacchino (1792–1868), it.-fr. tons.
 28, 100f, 124, 132, 143f, 150, 192, 199f, 205,
 217, 287, 290, 305, 431
 Rousseau, Jean Jacques (1712–1778), fr. förf.
 53f, 100, 178, 210
 Rubenson, Albert (1826–1901), tons., konser-
 vatoriedir. 35, 201f, 261, 328, 352
 Rubenson, Mauritz (1836–1899), konditor,
 förf. 304
 Rubinstein, Anton (1829–1894), rysk pianist,
 tons. 38, 112, 114
 Ruckman, Johan Gustaf (1780–1862), gravör,
 och dotter Maria (1810–1896), konstnär

334

- Rundberg, Axel (1855–1901), sångare 151f, 405
 Runeberg, Johan Ludvig (1804–1877), finl.
     förf. 224, 255, 264, 275, 279, 301, 335f, 385,
     387f, 390, 462, 474
 Rutström, Anders Carl (1721–1772), präst,
     väckelsepredikant 229
 Rückert, Friedrich (1788–1866), tysk orientalist,
     förf. 259
 Rydberg, Viktor (1828–1895), kulturhist., förf.
     270, 375, 393, 396, 460f
 Rydberg, Wilhelm (1850–1915), teaterchef 150
 Rydqvist, Johan Erik (1800–1877), språkforskare,
     förf. 199
 Rylander, Lars Gustaf (1816–1883), bok- och
     musikhändlare 190, 193
 Rääf, Leonard Fredrik (1786–1872), godsägare
     (Ydredrottens), folklorist 56f, 59, 63ff, 242,
     284, 311
 Rääf, Magdalena (Malin) (syster till L.F.Rääf,
     1792–1824), vismeddelare 63
 Rääf, Ragnvald Leonard (1837–1905), vissam-
     lare 75
 Römer, Anna (1800-t.), öst. pianist 106f
 Rönqvist, Per Fredrik Jakob (1811–1874),
     brukspatron på Åker (Sörmland) och hus-
     tru Nanna (f. Westerstrand, 1818–1901),
     amatörmusiker 102

- S**ack, Theodor (1818–1897), tysk-sv. cellist,
     grosshandlare 114
 Saint-Saëns, Camille (1835–1921), fr. tons. 151,
     413, 452f
 Salin, Bernhard (1861–1931), kulturhist., riks-
     antikvarie 243
 Salmonson, Abraham (?–1831) och hustru Bet-
     ty, bok- och musikhändlare 188
 Salmonson, Anton (1870–1926), teaterchef 154
 Saloman, Henriette, se Nissen
 Sandberg, Johan Fredrik (1833–1896), org.,
     rektor, tons., präst (Ulriksdal), förf. 207
 Sandberg, C.F. (1810–1879), basunist, tons.
     326
 Sandberg, Oscar (1870–1926), kyrkomusiker,
     körledare 398
 Sandborg-Wæsterberg, Amanda (1842–1918),
     musiklärarinna, sångtons. 231

- Sandell, Lina (Karolina, g. Berg, 1832–1903),
     förf. av andliga sånger 233
 Sandels, Hilda (g. Björklund, 1830–1921?),
     sångerska 109f
 Sandqvist, Carl (1860–?), violinist 115
 Sandström, Hinrik (1806–[efter 1886]), förf.
     139
 Sandström, Israel (1824–1880), musiklär.,
     tons. 122, 269
 Sankey, Ira David (1840–1908), nordamer.
     sångarpredikant 44, 230
 Saphir, Moritz Gottlieb (1795–1858), tysk-
     ungersk förf. 260
 Saras Anders Andersson (ca 1900), amatörcel-
     list (Dalarna) 85
 Saul, Felix (1883–1942), tysk-sv. kantor (Stock-
     holms synagoga), musikped. 398
 Saxenberg, Charlotta (1843–1898), sångerska
     404
 Scarlatti, Domenico (1685–1757), it. tons. 107
 Schantz, Gustaf von (1775–1847), ämbetsman,
     förf. 269
 Schelling, Friedrich Wilhelm von (1775–1854),
     tysk filosof 55
 Schildknecht, Albert, se Elkan
 Schiller, Friedrich (1759–1805), tysk förf. 119,
     271, 366, 404
 Schlytern, Herman (1802–1878), räntmästare,
     amatörmusiker 100
 Schmitterlöf, Anna Mathilda (f. Palbitzki,
     1774–1849), friherrinna, vismeddelare 63
 Schneider, Friedrich (1783–1853), tysk tons.,
     dirigent 118
 Schnezler, August (1809–1853), tysk förf. 262
 Schnützinger, Anton (1816–1865), öst.-sv.
     kap.m., tons. 35, 124, 127, 171, 300
 Scholander, Fredrik Wilhelm (1816–1881), ar-
     kitekt 404
 Schott, tyskt musikförlag 316
 Schoultz, Johanna von (1813–1863), finl.-sv.
     sångerska 29, 109
 Schreyer, Johannes (1856–1929), tysk pianist,
     teoriped. 425
 Schubert, Franz (1797–1828), öst. tons. 102,
     112, 114f, 192, 218, 253, 261, 314, 317, 319,
     333, 346, 372
 Schumann, Robert (1810–1856), tysk tons. 41,
     101, 111f, 114f, 184, 253, 258, 260–263, 270f,

- 317, 328, 337, 352, 355, 359, 365, 376, 379, 381, 384, 390, 394, 419, 426, 431f, 436, 448, 458, 473
- Schuncke, Christian Gotthilf (1797–[efter 1864]), tysk-sv. valthornist, musikdir. 167
- Schwartz, J.G. (1800-t.), militärmusiker 125
- Schwencke, Carl (1797–1864?), tysk-nordisk-fr. tons., pianist 108f, 309, 311f
- Schyberg, Sven (Svante) Gustaf (1796–1874), ämbetsman, teaterchef, förf. 300
- Schück, Henrik (1855–1947), litt.hist. 208, 279
- Schütz, Heinrich (1585–1672), tysk tons. 122
- Schäfer-Hofer, Fanny (mitten av 1800-t.), tysk sångped. (Leipzig) 146
- Schönberg, Arnold (1874–1951), öst.-amer. tons. 422–425, 495f
- Scribe, Augustin Eugène (1791–1861), fr. dramatiker 305, 404
- Sebastiani (ca 1800), it. kastratsångare (även i Sthlm) 133
- Sehlstedt, Elias (1808–1874), tulltjänsteman, förf. 264, 336
- Selander, Hjalmar (1859–1928), teaterchef 154
- Selander, Sten (1891–1957), förf. 487
- Selinder, Anders (1806–1874), dansör, bal.m. 70, 240, 290, 300, 332
- Senefelder, Alois (1771–1834), böhmis-tysk uppfinnare av stentrycket 187
- Sevelin, Anna Sophia (f. Thunberg, 1790–1871), sångerska 134
- Shakespeare, William (1564–1616), eng. dramatiker 54, 332, 362, 366, 496
- Sibelius, Jean (1865–1957), finl. tons. 123, 422, 438, 440, 462–466, 469, 486, 493
- Sidner, Anders (1815–1869), ämbetsman, musiklärare 334, 338
- Silfverstolpe, Charlotte (början av 1800-t.), amatörmusiker 100
- Silfverstolpe, Gudmund Leonard (1815–1853), ämbetsman, förf. 303
- Silverstolpe, Karl (1854–1921), ämbetsman, KMA:s preses 243
- Silfverstolpe, Malla (Magdalena, f. Montgomery, 1782–1861), memoarförf. 28, 106f, 256, 277, 330
- Sjöberg, Carl (1861–1900), läkare, tons. 381
- Sjöberg, Edvin (1865–1894), viol. 115
- Sjöberg, Franz (1818–?), hovrätsnotarie 30
- Sjöberg, Josabett (1812–1882), musiklär., konstnär Pl. IV
- Sjöberg, Svante (1873–1935), dirigent (Karlskrona), tons. 122
- Sjögren, Emil (1853–1918), tons. 41, 45, 49, 52, 196, 372, 375f, 378–381, 383, 388, 395, 412, 414–417, 419, 421f, 425, 445–456, 458, 466, 470, 473, 480, 487, 489; och hustru Berta (f. Dahlman, 1866–1968) 452f
- Skagerberg, Einar (1876–1969), musikped., tons. 438
- Skarstedt, Carl Wilhelm (1815–1908), teolog 207
- Skjöldebrand, Anders Fredric (1757–1834), militär, ämbetsman, tons., förf. 131, 135, 156, 287f
- Sköld, Yngve (1899–), musikbibliotekarie, tons. 415
- Skölds Anders Hedblom (1866–1922), spelman (Dalarna) 85, 239
- Smetana, Bedrich (1824–1884), tjekkisk tons. 38, 113f, 151, 326, 433
- Smith, Salomon (1853–1938), apotekare, sångare 115
- Smitt, Isac Fredrik (1812–1896), teaterchef 150
- Smångs Per i Björken (1856–1937), spelman (Dalarna) 249
- Snickar Eriks (1824–1905), spelman 72
- Snoilsky, Carl (1841–1903), förf. 26of
- Sofia Albertina (1753–1829), Gustav III:s syster 269
- Sohlberg, Maria (1886–1973), spelman (Bohuslän) 242
- Sommelius, Sven Gustaf (1769–1845), lärare 114
- Spindler, Fritz (1817–1905), tysk pianist, tons. 101
- Spoehr, Ludwig (Louis, 1784–1859), tysk tons., viol. 109, 119, 199, 277, 289f, 323, 328, 343
- Spontini, Gasparo (1774–1851), it.-fr.-tysk tons. 132
- Sporr, Karl (1887–1967), folkmusiksamlare 86, 249
- Stael von Holstein, Germaine (Madame de Staël, f. Necker, 1766–1817), fr. förf. 100
- Stagnelius, Erik Johan (1793–1823), kanslist, förf. 267, 288, 396, 485

- Stedingk, Eugène von (1825–1871), hovman, pianist, operachef 39, 303, 306
 Steffen, Richard (1862–1948), litt.hist., rektor 243
 Stegmayer, Matthäus (1771–1820), öst. skådespelare, förf., tons. 140
 Stein, Theodor (1819–1893), tysk-rysk pianist 351
 Stenhammar, Elsa (1866–1960), sångerska, kantor 122
 Stenhammar, Fredrika (f. André, 1836–1880), sångerska, sångped. 145f, 261, 404
 Stenhammar, Per Ulrik (1828–1875), arkitekt, tons. 268, 458
 Stenhammar, Wilhelm (1871–1927), tons., pianist 44, 49f, 52, 115, 123, 167, 177, 183, 268, 346, 357, 372, 380, 382, 384–388, 395ff, 409–413, 415f, 419, 421f, 428, 435, 437ff, 445, 456–470, 477, 483, 495f, Pl. VII, VIII; och hustru Helga (f. Westerberg, 1874–1957) 457, Pl. VII; och mor Louise (f. Rudehenschöld, 1828–1902) 458
 Stiebel, Emile (1876–1950), sångare 152
 Stieler, Carl August (1780–1822), sångare, kantor, sångped. 133, 176, 287, 294
 Stiller, Mauritz (1883–1928), regissör 412
 Stjernström, Edvard (eg. Karl Blomberg, 1816–1877), skådespelare, teaterchef 143, 146, 305, 363; och hustru Jeanette (f. Granberg, 1825–1857), förf. 303
 Stockenberg (ca 1900), kyrkomusiker? 96
 Stockman, David (1879–1951), sångare 152, 407
 Stolpe, Georg (början av 1800-t.), präst 91
 Stolpe, Gustaf (1833–1901), sv.-amer. kap.m., org., tons. 143, 301
 Strakosch, Maurice (1825–1887), mährisk-amer. impressario 112
 Strandberg, Carl Vilhelm August ("Talis Qualis", 1818–1877), förf. 31, 218, 275
 Strandberg, Olof (1816–1882), sångare 109f
 Strasser, Stefan (1888–?), hovkap.m. 1920–21 167
 Strauss, Johann d.ä. (1804–1849), öst. kap.m., tons. 35, 104, 123f, 127f
 Strauss, Johann d.y. (1825–1899), öst. kap.m., tons. 125, 147
 Strauss, Richard (1864–1949), tysk tons. 151, 411, 422, 442, 460, 485, 496
 Stravinskij, Igor (1882–1971), rysk-fr.-amer. tons. 496
 Strindberg, August (1849–1912), förf. 208, 388, 412, 443, 446f, 470, 476, 496
 Strindberg, Carl Axel ("Cassius", 1845–1927), tjänsteman, cellist, kap.m., tons. 412
 Strindberg, Zacharias (1758–1829), kryddkramhandlare 132
 Struve, Jacob Bernhard, (1767–1826), tons. 193, 266
 Ström, Knut (1887–1971), regissör 412
 Strömbäck (1840-t.), student i Uppsala (möjligen Caspar Strömbäck, 1819–1898, präst) 128
 Stuntz, Joseph (1793–1859), tysk-öst. hovkap.m., tons. 276
 Ståhl, Axel I., se Öberg
 Stål, Fanny (1821–1889), pianist 111
 Stålberg, Fredrik Wilhelm (?–1819), teaterchef 133
 Sullivan, Arthur (1842–1900), eng. tons. 147
 Sundberg, Eugène (1813–1883), grosshandlare, musikmecenat 44, 113, 413
 Suppé, Franz von (1819–1895), öst. tons. 147, 150, 305
 Svala, Carl Fredrik (1858–1927), musikhändlare 191
 Svanberg, Johannes (1852–1918), Musikhist. museets chef 207
 Svanström, Frans (1832–1909), bok- och musikhändlare, pappershandlare 195
 Svedbom, Vilhelm (1843–1904), tons., KMA:s sekr. 41, 122, 179, 196, 270, 353, 367, 372, 375, 381, 393f, 400, 419
 Svendsen, Johan (1840–1911), norsk-dansk tons., dirigent 123, 433, 485
 Swansson, Jenny (1860–1934), gitarrist och musikledare (1884–91) i Frälsningsarmén 235
 Sylva, Carmen, se Elisabet av Rumänen
 Syréen, Peder Håkansson (1776–1838), bokhandlare, sångförf. 229
 Süssmilch, Franz (1779–1846), kontrabasist 167
 Säfström, August (1813–1888), förf., tons. 143, 301
 Sällström, Per (Peter, 1802–1839), sångare 290

Sätherberg, Herman (1812–1897), läkare, förf. 32, 276, 279, 298
 Söderberg, Theodor (1845–1922), org., tons. 231, 263
 Söderblom, Nathan (Jonathan, 1866–1931), teolog, ärkebiskop 453, 455, 485
 Söderling, Johan Nikolaus (1802–1890), orgelbyggare 210
 Söderlund, Carl Axel (1857–1922), musikhändlare 191
 Söderman, August (1832–1876), tons. 35, 37, 39, 41, 68, 116, 125f, 143, 167, 169, 220, 222, 237, 254, 261–264, 268, 270, 272, 302f, 305f, 325, 339, 353, 362–372, 374f, 383, 390ff, 395, 400, 410ff, 458, 460, 473
 Söderman, Fritz (1838–1883), cellist, tons. 115
 Söderman, Johan Wilhelm (1808–1858), kap.m., tons. 143, 296, 301, 363
 Södling, Carl Erik (1819–1884), tons., folkmusikforskare 42, 79, 81, 96, 200, 207, 219

Tagore, Rabindranath (1861–1941), indisk förf. 470
 Talis Qualis, se Strandberg
 Tegnér, Alice (1864–1943), tons. 182, 227, 394
 Tegnér, Esaias (1782–1846), förf., prof. i grekiska, biskop 22, 26, 31, 64, 225, 254, 257, 274, 277, 297f, 300
 Textorius, Oskar (1864–1938), sångare 154
 Thalberg, Sigismund (1812–1871), öst. pianist, tons. 107, 177, 316
 Théaulon de Lambert, Emanuel Guillaume (1787–1841), fr. dramatiker, advokat 140, 305
 Thegerström, Hilda (1838–1907), pianist, pianoped. 115, 182f, 315, 342, 446
 Thegerström, Robert (1857–1919), konstnär Pl. VIII
 Thibaud, Jacques (1880–1953), fr. viol. 453
 Thiel, Ernest (1859–1947), bankdir., konstsamlare 383, 487
 Thomas, Ambroise (1811–1896), fr. tons. 144, 146, 237
 Thomson, César (1857–1931), belgisk viol. 484
 Thunberg, Anna Sophia, se Sevelin
 Thunman, Herman Theodor (1827–1884),

kamrer, tons. 196
 Tichatschek, Joseph (1807–1886), böhmisk-tysk sångare 144
 Tigerschiöld, Hugo Edvard (1860–1938), ämbetsman, förf. 393
 Tirén, Karl (1869–1955), stins, folkmusikforsare (samemusik) 250
 Tivander, Knut (1842–1889), teaterchef 150
 Tjajkovskij, Pjotr (1840–1893), rysk tons. 151, 253, 438, 484
 Tobiæson, Fredrik (ca 1900), kap.m. 153f
 Tollin, Ferdinand (1808–ca 1865), sv.-tysk konstnär, mångsysslare Pl. IV
 Tolstoj, Leo (1828–1910), rysk förf. 50
 Topelius, Zakarias (1818–1898), finl. förf. 26of, 303, 336, 363
 Torsslow, Olof Ulrik (1801–1881), skådespelare, teaterchef 135, 139, 142
 Tracey, Minnie (1872–1929), nordamer. sångerska 453
 Trebelli, Zelia (1838–1892), fr. sångerska 150
 Tronchi, Giovanni (1876–1952), it. dirigent, musikped. 184
 Tullberg, Otto Fredrik (1802–1853), orientalist, kördirigent, tons. 279
 Törnwall, Jon Fredrik (1819–1898), org., tons. 37, 122, 205

Uddén, Olof Wilhelm (1799–1868), musikped., tons. 177, 288
 Uggla, Emelie (1819–1856), pianist, sångerska 110
 Uhland, Ludwig (1787–1862), tysk förf., geramanist 262
 Uhr, Conrad af (1819–1871), altviol., tons. 304
 Ullman, Magnus (1830–1919), präst, fil.dr 207
 Ullman, Uddo (1837–1930), liturgiker, biskop 96

Wadman, Johan Anders (1777–1837), tjäns-teman, förf. 271, 294
 Wagner, Joseph Franz (1856–1902), öst. militärmusiker 125
 Wagner, Richard (1813–1883), tysk tons. 39, 46, 48, 52, 125, 144–147, 151f, 184, 204, 260, 262, 271, 365, 376, 393, 395, 399, 404ff,

- 408ff, 415, 420, 434, 447, 458, 460f, 464, 466, 468, 474f, 477, 484
- Wahl, Johan Wilhelm (1801–1887), instrumentmakare (blåsinstr.) 198
- Wahlbom, Carl (1810–1858), konstnär 18
- Waidele, August (?–1923), tysk-sv. musikdirektör, musikhantlare 85, 191
- Waldteufel, Emil (1837–1915), fr. tons. 125, 409
- Valentin, Karl (1853–1918), tons., musikhist., KMA:s sekr. 41, 47, 179, 208, 394, 451
- Valerius, Adalaide (g. Leuhusen, 1828–1923), sångerska, sångped., konstnär 109
- Valerius, Johan David (1776–1852), kansliråd, förf. 256, 284f, 287, 339
- Walin, Amalia (1825–1896), sångerska 109
- Wallander, Josef Wilhelm (1821–1888), konstnär Pl. III
- Wallgren, Åke (1873–1939), sångare 152, 407
- Wallin, Johan Olof (1779–1839), förf., ärkebiskop 90f, 359, 392
- Wallman, bröderna Daniel (1791–1818) och Johan (1792–1853), vissamlare 56, 59, 64
- Wallmark, Ernst (1834–1910), förf. 154, 271, 404
- Wasteson, Johanna (ca 1850–?) och Karin (ca 1842–?), folklivs-meddelare 75
- Weber, Carl Maria von (1786–1826), tysk tons. 132, 142, 144, 146, 192, 195, 277, 287, 289, 291, 310, 321, 328, 346, 405
- Wedholm, L.J. (ca 1860), järnbruksekonom 210
- Weingartner, Felix (1863–1942), öst.-schweizisk dirigent, tons. 51, 460
- Welhaven, Johan Sebastian (1807–1873), norsk förf. 392
- Weller, Franz (1815–1860), tysk-sv. kap.m., tons. 35, 127, 326
- Wellesz, Egon (1885–1974), öst. tons., musikforskare 495
- Wennerberg, Gunnar (1817–1901), tons., ämbetsman 29, 31f, 36f, 48, 52, 104, 107, 110, 124, 140, 194f, 201, 218, 266ff, 270, 275ff, 280, 297, 339, 352, 395
- Wenster, Emanuel (1785–1856), universitetskapt. 205
- Verdi, Giuseppe (1813–1901), it. tons. 124f, 135, 144f, 150f, 404
- Weser, Lars August (1809–1886), jurist, förf. 288
- Westerdahl, Lars (1812–1864), multiinstrumentalist 103f
- Westerling, Ulrika (1736–1820), majorska, vismeddelare 63
- Westermark, Otto (1797–1849), affärsman, tons. 274
- Wetterhoff, Carl Gustaf (1832–1887), finl.-sv. förf. 271
- Viardot-García, Pauline (1821–1910), sångerska, sångped. 146
- Wibelius, Betty (1800-t.), sångerska 109
- Widéen, Ivar (1871–1951), kyrkomusiker, tons. 122
- Widerberg, Fredrik Julius (?–1834), teaterchef 133
- Widerberg, Henriette (1796–1872), sångerska 133f, 290
- Widor, Charles Marie (1844–1937), fr. org., tons. 425, 432
- Wiede, Levin Christian (1804–1882), präst, vissamlare 64f, 73–75, 78
- Vierling, Johann Gottfried (1750–1813), tysk org., tons., musikteoretiker 176
- Wijk, Hjalmar (1877–1965), affärsman, politiker, mecenat 243
- Wijkander, Karl Oscar (1826–1899), teaterman, förf. 303
- Wikander, David (1884–1955), kyrkomusiker, tons. 398
- Wikforss, Jonas (1777–1804), språkman 59
- Wiklund, Adolf (1879–1950), dirigent, tons. 167, 183, 417, 419, 438, 440, 495
- Wikström, Johan Fredrik (1779–1865), korvästare 119, 176
- Wildner, Carl (eg. Engeström, 1774–1834), teaterchef 133
- Willman, Anders (1834–1898), sångare 146, 406
- Willman, Olof (1780–1844), viol. 113
- Winckler, Carl Ludvig Heinrich (1814–1868), tysk-sv. flöjtist, org., militärmusiker 326
- Winge, D. (1800-t:s början), präst? 92
- Winge, Otto Daniel (1810–1886), pianoped., tons. 177, 205
- Winroth, Gustaf Edvard (1821–1856), pianist, tons. 328

Winter, Fred (pseud. för Sten Njurling, 1892–1945), kap.m., tons. 411
 Viotti, Giovanni Battista (1753–1824), it. viol., tons. 23, 323
 Virgin, Gottfrid (1831–1876), konstnär 178
 Wirsén, Carl David af (1842–1912), förf., Sv. Akad:s sekr. 50, 357, 376f, 395
 Vischer, Friedrich Theodor von (1807–1887), tysk estetiker 205
 Voghera, Tullio (1879–1943), it.-sv. dirigent 167
 Vogler, Abbé Georg Joseph (1749–1814), tysk tons., org., musikteoretiker, 1786–99 tidvis i Sverige 89, 135, 172, 175, 287f
 Wolf, Hugo (1860–1903), öst. tons. 253, 380
 Wolff, Hermann (1845–1902), tysk impressario 112
 Wolff, Julius (1834–1910), tysk förf. 378f, 381
 Wrangel, Ava (Gustava, g. Geijerstam, 1815–1848), amatörsångerska 109
 Vretblad, Patrik (1876–1953), kyrkomusiker, musikhist. 208
 Vretman, Rosa (1818–1853), lagmanshustru, vismeddelare 68
 Wulff, Fredrik Amadeus (1845–1930), språkforskare 96
 Wulff, Sigge (Bror Sigfrid Lindgren, 1869–1892), variétésångare 194
 Würst, Richard (1824–1881), sångped. 145
 Väisänän, Otto (1890–1969), finl. folkmusikforskare 249
 Wässelius, Christina, se Casagli

Ysayé, Eugène (1858–1931), belgisk viol. 112

Zeipel, Carl von (1793–1849), brukspatron, förf. 269
 Zelter, Carl Friedrich (1758–1832), tysk tons., körledare 330
 Zetterquist, Lars (1860–1946), viol. 182, 243, 484
 Ziedner, Edvin (1892–1951), tons. 412
 Zikoff, Friedrich (1824–1877), tysk kap.m., tons. 218
 Zorn, Anders (1860–1920), konstnär 241ff, 248, 439, 494, Pl. VII, XIII

Ågrens musikhandel, Uddevalla 193
 Åhlström, Olof (1756–1835), tons., org., musikförläggare 22, 29, 62, 88f, 91ff, 102, 140, 185ff, 193, 201, 253, 256, 323, 339
 Åkerberg, Erik (1860–1938), tons., musiklärares 220, 394, 426f
 Åkerblom, Axel (1864–1937), lärare, förf. 393

Öberg, Ludvig Theodor (pseud. Axel I. Ståhl, 1820–1860), typograf, litterator 62
 Öberg (början av 1800-t.), dansmästare 114, 126
 Ödmann, Arvid (1850–1914), sångare 146f, 152, 404, 408, Pl. XVIII
 Ödmann, Samuel (1750–1829), polyhistor, teolog, förf. 265f, 269
 Ölander, Per August (1824–1886), ämbetsman, viol., tons. 39, 393, 404f, 431
 Östberg, Carolina (1853–1924), sångerska 145f, 151, Pl. XVIII
 Östergren, Gustaf Adolf (1791–1825), bok- och musikhändlare 186–189, 194, 196
 Österling, Anders (1884–1981), förf., Sv. Akad:s sekr. 382, 384, 476, 483
 Östlind & Almquist pianofabrik, Arvika (Anders Östlind, 1857–1915, Anton Almquist, 1864–1949) 198
 Övergaard, Einar (1871–1936), lärare, spelman, låtsamlare 72, 244ff